ATILIM

Kurucusu: İ.Bilen

Yıl 12, sayı 23 (165)

Türkiye Komünist Partisi Merkez Komitesi organı 1 Aralık 1985

Bütün ülkelerin proleterleri birleşiniz!

ZİNDANLAR BOŞALSIN, GENEL AF

Eğer ABD Cenevre'de yapılan Sovyet-Amerikan Açıklamasına göre hareket ederse, durum iyiye dönebilir

SBKP MK Polit Bürosu, SBKP MK Genel Sekreteri M.S. Gorbaçov yoldaş ile ABD Başkanı R. Reagan arasında 19-20 Kasımda Cenevre'de yapılan görüşmeyi özetle şöyle değerlendirdi:

PB, Cenevre görüşmesinin uluslararası yaşamda büyük bir politik olay olduğunu belirtti. SSCB ve ABD yöneticilerinin ortak açıklamada, nükleer savaşın başlatılmaması gerektiğini kaydetmeleri, ilkesel bakımdan önemli bir sonuçtur. Yöneticiler, SSCB ile ABD arasında, nükleer ya da konvansiyonel, her çeşit savaşın önlenmesinin önemini vurguladılar ve askersel üstünlük sağlamaya çalışmama yükümlülüğü üstlendiler. Bu anlamda, Cenevre görüşmelerinin sonuçları, günümüzdeki uluslararası ilişkilerde politik ve psikolojik havanın değişmesi, bu ilişkilerin istikrara kavuşturulması yönünde olumlu etki yapabilecek ve nükleer savaşın patlak vermesi tehlikesini azaltabilecek niteliktedir. Görüşme, Sovyet-Amerikan ilişkilerinde, hatta genel olarak dünyada, iyiye doğru bir dönüş sağlanması amacına yönelik diyaloğun başlangıcı olmuştur.

Görüşmenin sonuçları, SBKP ve Sovyet devleti tarafından son zamanda gerçekleştirilmekte olan, uluslararası güvenliğin temel sorunlarının çözümüne yönelik girişimlerin doğruluğunu yeniden kesinlikle kanıtladı, savaş tehlikesinin azaltılması, dünya arenasında devletlerarası ilişkilerde iyiye doğru köklü bir dönüş sağlanması hedefini doğruladı.

Polit Büro, güvenlik alanının Sovyet-Amerikan ilişkilerindeki belirleyici rolünü, bundan böyle de koruyacağını kaydetti. Güvenlik alanının özünü, birbiriyle organik bağ içinde olan uzayın militarizasyonunu önleme sorunuyla yeryüzündeki nükleer silahların azaltılması sorunu oluşturmaktadır. Görüşmenin sonuçları, bu kez en yüksek düzeyde vurgulanan 8 Ocak 1985 Sovyet-Amerikan ortak açıklaması temelinde, nükleer silahlarla uzay silahları konusundaki görüşmelerin hızlandırılması için kullanılmalıdır. Tarafların önerileri arasında temas noktaları vardır ve bu öneriler, uzay saldırı silahlarını geliştirmenin yasaklanması koşuluyla nükleer silahlarda köklü indirim konusunda karşılıklı kabul edilebilir çözümler aranmasına olanak vermektedir. Bununla birlikte, görüşmelerin devam etmesi olgusu, silahlanma yarışını haklı göstermek ve gizlemek için kullanılmamalıdır. Silahlanma yarışının uzaya sıçratılmasını önlemek, yeryüzünde ise sınırlandırılması temelinde nükleer tehlikeyi ortadan kaldırmak, temel görevdir. Bu görevin yerine getirilmesi için sorumlu bir yaklaşım, yeni çabalar ve bütün devletlerin ve barışsever toplumsal güçlerin katkısı gereklidir.

Cenevre görüşmesinin uzun vadedeki önemi, somut, pratik eylemlerde ifadesini bulacak ve her iki tarafın

Arkası 10. sayfada

Yanıt bekleyen temel soru

SSCB ve ABD liderlerinin Cenevre'deki zirve görüşmesi, insanlığın önündeki en temel soruna, gökyüzünün silahlanmasının önlenmesi ve yeryüzünün silahsızlandırılması, nükleer savaş tehlikesinin uzaklaştırılması sorununa birçözüm getirmedi. Ama bu görüşme, iki taraf arasında sorunların çözümüne yönelik bir diyaloğu başlattı, dünya çapında karşılıklı güven oluşması için bir temel yarattı ve uluslararası durumda iyiye doğru bir dönüş gerçekleştirmek için savaşım veren barış güçlerinin olanaklarını artırdı.

Gorbaçov yoldaşın belirttiği gibi "bugün nükleer savaş tehlikesini hızla azaltmanın ve giderek tamamen ortadan kaldırmanın reel olanakları vardır. Bu fırsatı kaçırmak çok büyük ve ağır bir yanlış olur."

Bu fırsat bugün değerlendirilemiyorsa, bunun nedeni en başta ABD yönetiminin gökyüzünün silahlandırılması konusunda "Yıldızlar Savaşı" planlarında ısrar etmesidir.

ABD yönetimi, Sovyetler Birliği'nin, ABD'nin de güvenliğini dikkate alan bütün önerilerini geri çevirerek bütün dünyayı saran yığınsal barış hareketlerinin istemlerine aldırmadan, hatta bağlaşığı olan Fransa, Danimarka, Norveç, Yunanistan, Hollanda, Kanada ve Avustralya hükümetlerinin bu konudaki red oylarını görmezden gelerek, "SDI" adını taktığı uzayın silahlandırılması girişimini sürdürmek istiyor.

Onun bu tutumu ülkemizi çok yakından ilgilendiriyor. Çünkü şimdiye kadar yapılan çeşitli açıklamalardan,

Arkası 10. sayfada

"Birleşik Alman" işçileri, herkese izlenmesi gereken yolu gösterdiler

17 Eylül günü başlayan ve 53 gün sürdükten sonra başarıyla sona eren **"Birleşik Alman"** işçileri grevi dost düşman herkese işçi sınıfının teslim olmadığını, savaşarak haklarını elde edebileceğini gösterdi. Grevin başarıyla sonuçlanması, kaybedilen hakların savaşılarak kazanılmasından başka yol olmadığı gerçeğinin sendikacılar ve işçiler tarafından şimdi daha iyi anlaşılmasına yardımcı oluyor. Örneğin 130 bin işçiyi bünyesinde toplayan Türk-İş'e bağlı Yol-İş Sendikası Genel Başkanı Bayram Meral, **"1986 yılında hükümetin işçi haklarına ve sendikalara karşı bir saldırı planladığını"** belirtti ve **"Tüm işçiler ve sendikalar olarak ortak tavır almak zorundayız. Aksi halde kaybettiklerimizin ardı arkası kesilmeyecektir"** dedi.

Öte yandan Türk-İş'e bağlı Deri-İş Sendikası Genel Başkanı Yener Kaya, **"Çalışma yasalarının değiştirilmesi için özellikle 'bu yasalarla sendikacılık ve grev yapılmaz' diye şikayetçi olanların çaba göstermesi gerekir"** diyor. Yener Kaya ayrıca çalışan yığınların sorunlarının çözümünün birlikte mücadeleden geçtiğini belirtiyor ve **"Başta Konfederasyonumuz Türk-İş olmak üzere, tüm sendikaların artık aktif mücadele etmesi gerekir"** diyor.

"Birleşik Alman" grevinin sonucu, bu sözlerin doğruluğuna kanıttır. Bu grev gösterdi ki, diktatörlüğün saldırılarına direnecek güçler vardır ve bu güçler harekete geçirilebilir. Birleşik Alman İlaç Fabrikası işçilerinin grevi sadece bir adımdır, ama önemlidir. 440 işçi birleştiler ve sendikalarının aktif desteğiyle kararlı bir grev sürdürerek sonuca ulaştılar. Grev si-

Arkası 10. sayfada

PARTİMİZİN 65. KURULUŞ YILINDA: DEMOKRATİK TÜRKİYE, DAHA GÜÇLÜ TKP !

Daha güçlü TKP için parti örgütünün daha etkin politik çalışması gereklidir

S.Yılmaz/İstanbul

Daha güçlü TKP, politik çalışmalarımızı etkinleştirmekle olanaklı olabilir. Politik çalışmanın etkinleştirilmesi parti politikasını uygulamak ve yığınlarla olan bağlarımızı güçlendirmek sorunlarıyla bağlıdır.

Bu konuyu bölge örgütümüzün deneyimi ve bugünkü görevleri temelinde incelemeye çalışacağız.

Nasıl bir ortamda ?

Çalıştığımız bölgede işyerlerinin kapanması, tutuklamalar, işten atılmalar nedeni ile eskiye göre güçlerimiz azalmış, örgütlerimiz zayıflamıştı. Daha önceki politik çalışmada ve sendikal savaşımda işçilerin güvenini kazanmış olan kimi parti üyelerimiz ve sempatizanlar zaman zaman yalpalıyordu, ikircimli bir durumdaydılar, Bu koşullarda pek bir iş yapılamayacağı görüşleri vardı. Bunlar arasında semtlerde işçilerin üzerinde saygınlığı olan, işyeri sorunlarında işçilerin başvurduğu üye ve sempatizanlar da bulunuyordu. Bu yoldaşlar sınıf savaşımını yalnızca mitingler, grevler, 12 Eylül öncesinin sendikal savaşımları olarak düşünüyorlardı. Değişen koşulları, savaşımın bugün yüklediği görevleri ve bu görevlerin gerektirdiği biçimleri ve yöntemleri kavrama zorluğu çekiyorlardı. Öte yandan, konumları açığa çıkmamış üye ve sempatizanlarımız, az çok tanınmış olsa bile yeni koşulları kavrayan kadrolarımız da vardı.

İşyerlerinde ise sendikaları kapatılmış, temsilcileri tutuklanmış ya da işten atılmış, kendileri ise işten atılma tehditleri ile karşı karşıya olan işçiler huzursuzluk içindeydi. Onlardan yakınanlar, tepkilerini küfür ederek dile getirenler vardı. Bazı işyerlerinde üye ve sempatizanların girişimleri ile baskılara karşı, belirli istemler uğrunda iş yavaşlatma, yemek boykotu, vb. eylemler zamanla ortaya çıktı. Başka kesimlerde de durum çok farklı değildi. Birçok sorun işçilerle birlikte esnafların ve diğer kesimlerin de tepkilerine yol açıyordu.

Böyle bir ortamda bir yandan parti komitesini ve örgütleri korumak, çalışmanın devamlılığını sağlamak; bir yandan da gelişen olayları etkileme, işçilerin, emekçi halkın tepkilerini yönlendirme, onların eylemlerini partimizin çizdiği politik rota yoluna akıtma görevlerini çözmek zorundaydık.

Yararlanacağımız dersler

Bu görevleri yerine getirmede gösterdiğimiz çabalar, bugün daha etkili bir politik çalışmayı örgütlemede yararlanacağımız dersleri de bize sağlamaktadır. Neler yaptık?

Zaman zaman yalpalayan üye ya da sempatizanlara (ve deşifre oldukları için çalışmaları gereğince yürütemeyen ve sınırlı kalanlara) kendi çevrelerindeki işçilere sorunlarında yol gösterme görevini verdik. Diğer üye ve sempatizanlarla, yön verebildiğimiz her işçi ile, işyerlerindeki sendikal savaşım sorunlarının çözümünde yol gösterici, öncü olabilecek sendika komlteleri oluşturmaya çalıştık. Bu konuda istekli işçileri destekledik. Bir şeyler yapmak isteyen işçileri teşvik ettik. Bu komiteler gelişen olaylara daha etkin müdahale olanaklarını yarattı.

Partimizin önümüze koyduğu politik kampanyalarla ilgili çalışmaları örgütledik. Bildiri, pullama vb. eylemlerimizi sözlü ajitasyon-propaganda çabaları ile birleştirdik. Bu konuda deşifre olmamış üye ve sempatizanlar aktif görevler aldı.

İlişkimiz olan bazı işyerlerinde örgütlülüğümüzü geliştirdik. Yeni işyerleri ile ilişkiler sağladık.

Bu çalışmaları yeni başlattığımız dönemlerde bölgemizde gelişen olaylara zamanında müdahale edemiyorduk. Fabrikalardaki, mahallelerdeki olaylar, komiteye ulaşıyor ama yetersiz ilişkilerimiz ve çalışmalardaki zayıflıklar nedeni ile geç kalınıyordu. İlk bildirilerimiz, pullarımız dolaylı yollardan tanıdığımız ve ilerici olduğunu bildiğimiz kişilere, bilinçli işçilere iletildi. Bir yandan da olanaklar ölçüsünde sözlü propaganda-ajitasyon çalışmalarını yürüttük.

Örneğin, salgın bir hastalığın başgösterdiği bir mahallede kadrolarımız komite ile haberleşme ve talimat alma amacıyla beklemeleri yüzünden gelişen olaya yetişemediler. Gecikerek de olsa bu konuda çalışma yapıldı, ama zamanında girişimde bulunmamak nedeni ile yapabileceklerimizin çoğunu yapamadık. İşçilerin, emekçilerin tepkilerini yeterince örgütleyemedik. Onların salgın karşısındaki çabalarına yeterli destek ve yol göstericiliğinde bulunamamamız nedeni ile sonuçta bu olaydan çıkarılacak politik sonuçlar da eksik kaldı.

İlk başta yetersizlikler, zayıflıklar içinde gelişen çalışmalarımız bizi karamsarlığa götürmedi. Sonuçları daha sonra almaya başladık. Bölgemizde iki işyerinin, eylemleriyle diğer işyerlerine öncülük etmeye başlamasında bizim bilinçli çabalarımız belirleyici etki yaptı. Pratikte, bugün bu iki işyeri bölgedeki 15 işyerine öncülük ediyor, bu işyerlerini hareketlendiriyor. Sendikal savaşımda bu işyerlerinin ve örgütümüzün yön verici etkisi gözle görünür hale geldi.

Dün sallantılı tutumda olan, "bu koşullarda bu iş yürümez", "bu iş bitti" diye düşünen üye ve sempatizanlar, bugün parti için bir şeyler yapıyor, bildiri dağıtıyorlar. Propaganda çalışmalarına katkıları oluyor. Gerek aldıkları görevler, gerekse de en önemlisi de budur- parti örgütünün çalışmalarının işçiler, emekçiler üzerinde hissedilen etkisi onları doğruya yaklaştırdı. Yeni üyelerimizin, sempatizanlarımızın çabaları onlar üzerinde olumlu etkiler yarattı, çalışmak, iş yapmak gerektiğini kavradılar.

Önceleri yalnız haber alabildiğimiz işyerlerinde, şimdi

Arkası 11. sayfada

TKP'ni maddi açıdan da güçlendirmek için

E.Coşar/İstanbul

TKP'nin yolundan yürüyen gençler olarak, "Partimizi güçlendirmeden ülkemizi kurtaramayız, 65. yılda herşey TKP'ni daha da güçlendirmek için" belgisi altında yürüttüğümüz kampanyanın son aşamasına gelmiş bulunuyoruz. Bu kampanya kapsamında yürüttüğümüz çalışmalardan biri olan, partinin maddi bakımdan da güçlendirilmesine ilişkin girişimlerimizden söz edeceğim.

Bu alanda da seferberlik açarken, amacın örgütlerin bir bütün olarak güçlendirilmesi olduğunu vurguladık. Mali kampanyanın sonuçlarının toplanan para miktarı ile değil, asıl gösterilen kollektif çaba ile, kollektif özveri ile değerlendirilmesi gerektiğini belirttik.

Bugünlerde mali çalışmalar için koyduğumuz sürenin sonuna gelmiş bulunuyoruz. Başlangıçta ulaşılabileceğini düşünemediğimiz bir hedefe şimdiden varmış durumdayız. Bunu kampanyaya katılan arkadaşlarımızın büyük bir yaratıcılık, girişkenlik ve özveri göstermelerine borçluyuz.

En deneyimli arkadaşlarımızdan, en yeni arkadaşlarımıza kadar, kimse kendini bu kampayanın dışında görmedi. Herkes kendine "Ben ne yapabilirim?" sorusunu sordu. Kimi yerde ikili, üçlü gruplar halinde kimi yerlerde tek başına çalışmalar kararlılıkla sürdürüldü.

Çalışmalara katılanlar, bunları okullarını, işlerini ve örgütsel faaliyetlerini aksatmadan yürüttüler. Gündüzleri, kendi yaşamlarını sürdürebilmek için çalışan dostlarımız vardı. Onlar akşam 8'den ertesi sabah 8'e kadar, 12 saat giyotin başında, tezgah başında çalıştılar. Genç ustalarımız, küpe, rozet, çeşitli takılar yapıp sattılar. Hünerli eller oya, kaneviçe, kazak ördü. Yaz döneminden yararlanarak seyyar satıcılık vb. işler yapanlar oldu. İnşaatlarda çalışıp kazma kürek sallayan, hamallık yapanlarımız oldu. Çoğu yaşamlarında bu kadar paraya birarada sahip olmamış dostlarımız, düşürme korkusuyla elleri ceplerinde, heyacanla ve kıvançla örgütlerine koştular.

Su toplayan avuçlar, torna çapakları ile yanmış uykusuz gözler, iğne batmış narin parmaklar, yürekler, TKP'ni maddi açıdan da güçlendirmek için çarptı.

Sovyet-Amerikan ortak açıklaması

19-21 Kasım 1985 günleri SBKP MK Genel Sekreteri M.S. Gorbaçov ile ABD Başkanı R. Reagan Cenevre'de bir görüşme yaptılar. Yapılan görüş değiş tokuşu sırasında Sovyet-Amerikan ilişkilerinin ve günümüzdeki uluslararası durumun temel sorunları her yönüyle ele alındı. Görüşmeler samimi ve yararlı oldu. Birçok temel konuda ciddi görüş ayrılıkları devam ediyor. Taraflar, Sovyet-Amerikan ilişkilerinin iyileştirilmesi ve genel olarak uluslararası durumun istikrara kavuşturulması gerektiği konusunda görüş birliğine vardılar. Bu bağlamda her iki taraf da varolan sorunlarla ilgili temas noktaları aramak için ciddi niyetlerini yansıtan sürekli bir diyaloğun önemini vurguladılar. SBKP MK Genel Sekreteri ile ABD Başkanı yakın bir gelecekte yeniden görüşme konusunda anlaştılar. Görüşme sırasında kimi somut konularda, aşağıda dile getirilen anlaşmalara varıldı.

I

Güvenlikle ilgili temel konuları görüşen taraflar, SSCB ile ABD'nin barışı koruma davasındaki özel sorumluluklarının bilinciyle hareket ederek, hiçbir zaman **nükleer savaş başlatılmaması** gerektiğini, böyle bir savaşta **yenen taraf olmayacağını** belirttiler. SSCB ile ABD arasında her çatışmanın yıkıcı sonuçlar verebileceğini kabul ederek, aynı zamanda, nükleer ya da konvansiyonel, iki devlet arasında **her çeşit savaşın önlenmesinin** önemini vurguladılar. Bu devletler **askersel üstünlük elde etmeye çalışmayacaklardır.**

Genel Sekreter ve Başkan nükleer silahlar ve uzay silahları konusundaki görüşmelere ilişkin sorunları ele aldılar. 8 Ocak 1985 tarihli Sovyet-Amerikan Ortak Açıklama'sında saptanan görevlerin, yani uzayda silahlanma yarışının önlenmesi, dünyada ise durdurulması, nükleer silahların sınırlandırılması ve azaltılması ve stratejik istikrarın güçlendirilmesi görevlerinin yerine getirilmesi için, söz konusu **görüşmelerde çalışmaları hızlandırma** konusunda anlaştılar.

Sovyetler Birliği ile ABD'nin son zamanlarda getirdikleri önerileri gözönüne alan taraflar, özellikle temas noktalarının bulunduğu alanlarda, bu arada iki tarafın nükleer silahlarının yüzde 50 oranında azaltılması ilkesinin ve Avrupa'daki orta menzilli roketlere ilişkin bir ara anlaşma görüşünün uygun biçimde uygulanması konusunda **en yakın bir zamanda ilerleme sağlanmasından yana çıktılar.** Bu anlaşmalar hazırlanırken, üstlenilen yükümlülüklere uyulmasını **denetlemek için etkin önlemler** saptanacaktır.

Taraflar, Cenevre görüşmelerindeki gelişmeleri ve burada ele alınan sorunlardaki gelişmeleri gözönüne alarak, **nükleer riski azaltma** merkezleri sorununu uzmanlar düzeyinde araştırma konusunda anlaştılar.

M.S. Gorbaçov ile R. Reagan SSCB ve ABD'nin Nükleer Silahları Yaygınlaştırmama Anlaşmasına bağlılıklarını vurguladılar ve bu anlaşmaya katılan devletlerin sayısını yükseltme yöntemi de dahil, Anlaşmanın etkinliğini artırmak amacıyla, öteki ülkelerle birlikte nükleer silahları yaygınlaştırmama sisteminin güçlendirilmesinden yana çıktılar.

Her iki taraf da, **kimyasal silahların genel ve tam olarak yasaklanmasından** ve bu tür silah potansiyellerinin imha edilmesinden yana olduklarını vurguladı. Taraflar, bu konuda denetlenebilecek etkin bir uluslararası anlaşma sağlanması için çabalarını aktifleştirme konusunda anlaştılar. Taraflar ayrıca, denetim sorunları da dahil, kimyasal silahların yasaklanması konusunun bütün yönlerini, uzmanlar düzeyinde ele alan ikili görüşmeleri hızlandırma konusunda anlaştılar ve **kimyasal silahların yaygınlaştırılmasını önleme konusunu görüşmek** için görüş birliğine vardılar.

Taraflar, Orta Avrupa'da silahlı kuvvetlerde ve silahlarda karşılıklı indirim konusundaki Viyana görüşmelerine verdikleri önemi vurguladılar ve bu görüşmelerde olumlu sonuçlar sağlanması için çalışmaya hazır olduklarını dile getirdiler.

Avrupa'da karşılıklı güven, güvenlik ve silahsızlanma önlemlerine ilişkin Stockholm Konferansı'na verdikleri önemi ve burada sağlanan ilerlemeyi vurgulayan taraflar, konferansa katılan ülkelerle birlikte, konferansın en yakın bir zamanda başarıyla sonuçlanmasına yardımcı olacaklarını belirttiler. Bu amaçla taraflar, hem karşılıklı güveni ve güvenliği artırıcı önlemleri içeren karşılıklı kabul edilebilir bir belge imzalanması hem de güce başvurmama ilkesinin somutlaştırılması ve etkinleştirilmesi gerektiğini kaydettiler.

II

M.S. Gorbaçov ve R. Reagan değişik düzeylerde **diyaloğun düzenlilik temeline oturtulması** ve aktifleştirilmesi gerektiği konusunda görüş birliğine vardılar.

Bölgesel sorunlarla ilgili olarak, uzmanlar düzeyindekiler de içinde, şimdiye kadar yapılan **görüş değiştokuşunun** yararlı olduğunu kabul eden taraflar, bu değiş-tokuşun **düzenlilik temelinde sürdürülmesi** konusunda anlaştılar.

Taraflar, **kültür, eğitim ve bilimsel-teknik alanlarında karşılıklı değişim programını genişletmek** ve ayrıca **ticari-ekonomik ilişkileri geliştirmek** niyetindedir. Genel Sekreter ve Başkan bilim, eğitim ve kültür alanlarında temaslar ve değişim konusunda bir anlaşmanın imzalanmasında hazır bulundular. **(Özet)**

TKP MK'nin 28 Kasım 1985 günlü çağrısı:

FİLİSTİN HALKIYLA DAYANIŞMAYI YÜKSELTELİM

Yurttaşlar,

Evren-Özal diktatörlüğü Yakın ve Ortadoğu'da gerici Arap rejimleriyle askersel ilişkilerini geliştirirken, Türkiye ile İsrail arasındaki ilişkilerin geliştirilmesi üzerine yoğun faaliyetler sürerken, İsrail yönetimi, işgal altındaki Arap topraklarında Filistin halkına karşı yoğun bir kırım operasyonu yürütmektedir. "Demir Yumruk Operasyonu" adı verilen bu operasyon sonucu yüzlerce Filistinli tutuklanmış, 36 kişi işkencelerde öldürülmüş, kollektif cezalandırma operasyonları devam etmektedir. Bu arada içlerinde doktorların, çeşitli meslek sahiplerinin de bulunduğu Filistin halkının yetiştirdiği seçkin kişiler yurtdışına sürülmektedir. Filistinlilerin evleri yıkılmakta, sokaklarda Filistinli avlanmaktadır.

Türkiye Komünist Partisi, "Demir Yumruk Operasyonu"nu şiddetle mahkum eder. İsrail'in işgal ettiği topraklarda Filistin halkına yöneltiği bu yığınsal baskılar, kırımlar, şiddet ve terör eylemleri derhal durdurulmalıdır. Türkiye Komünist Partisi, tüm yurtsever, demokrat ve barış yanlısı güçleri 29 Kasım Filistin Halkıyla Uluslararası Dayanışma Günü'nde şu istemlerle Filistin halkıyla dayanışmayı yükseltmeye çağırıyor:

- İsrail'in kanlı operasyonları ve terör eylemleri durdurulsun!
- Keyfi gözaltına almalara, işkencelere ve sürgünlere son verilsin!
- Yığınsal baskılar, kollektif cezalandırmalar, cinayetler ve evlerin yıkılması durdurulsun!
- Türkiye ile İsrail arasındaki ilişkiler, İsrail 1967'de işgal ettiği Arap topraklarından çıkıncaya kadar kesilsin!
- Evren-Özal diktatörlüğünün Filistin halkının devlet kurma hakkını ve öteki yasal haklarını hiçe sayan ayrılıkcı görüşmelere verdikleri destek kaldırılsın!

28 Kasım 1985
Türkiye Komünist Partisi
Merkez Komitesi

Telsiz neden dağıtıldı ? Bekçi grupları nasıl oluşturuldu ?

Roja Sor/Diyarbakır

Ergani ilçesinde kaymakam, geçtiğimiz aylarda tüm köy muhtarlarıyla bir toplantı yaptı. Bu toplantıda her köyde bir telsiz bulundurulmasının zorunlu olduğu söylendi. Tabii köy muhtarları buna itiraz edemezlerdi. İtiraz ettikleri takdirde hemen "teröristlerle işbirliği yapan hain" diye gözaltına alınacak, işkencelerden geçirilecek ve belki de öldürüleceklerdi. Telsizin "önemi" biraz yumuşak bir dille, biraz da tehdit eder gibi anlatıldıktan sonra her köyden 150-160 bin lira para toplamaları istendi muhtarlardan.

İlçenin 112 yerleşim biriminin hepsinde 160'ar bin lira muhtarlarca toplandı. Bu paralar kaymakama veya garnizon komutanına teslim edildi ve karşılığında her yerleşim birimine bir telsiz verildi. Oysa bu telsizler piyasada 100-110 bin lira arasında bulunabiliyor. Nitekim kimi köy muhtarları bu telsizleri piyasadan aldılar, ama bu köy muhtarları mutlaka şu veya bu şekilde cezalandırılacakları korkusu içindeler. Ergani'de kaymakam ve garnizon komutanı yalnız bu yolla milyonları ceplerine yerleştirmiş oldular.

Şimdi her akşam saat 19-21 arasında tüm telsizler "merkeze" rapor veriyorlar.

Bundan başka köylerde sayıları 2-10 arasında değişen silahlı bekçi grupları oluşturuldu. İlçede kaymakam, savcı, garnizon komutanı ve emniyet amirinden oluşan komisyona yüzlerce kişi başvurdu. Hangi köyden bekçi alınacaksa o köyün muhtarı da komisyona girdi. Bekçi adaylarına çeşitli sorular soruldu. Bu sorulardan bazıları şöyleydi:

– Terörist gördüğün zaman öldürecek misin? (Kimi yurttaşların bu soruya verdikleri yanıt olumsuzdu. Böylelerinin hemen adları çizilerek dışarı çıkarılıyordu.)

– İslamın şartları hangileridir?

– Atatürk kaç yılında doğdu?

– Tahsil durumun? Bir başka belirleyici soru da buydu. Adayın tahsili ortaokul veya yukarısı ise adı çizilerek dışarı çıkarılıyordu. Onlara göre ilkokul mezunu olmak yeterliydi, daha fazla tahsil görmüş olanlar ise "güvenilmez" kişilerdi.

Bekçilik için başvuranlar günlerce garnizonun avlusunda bekletildi. Bu arada komisyonlar adaylardan para sızdırıyorlardı. Kişi başına 100-500 bin lira arasında rüşvet aldılar.

Bekçi olmak isteyen köylüler arasında kavgalar da çıktı. Aileler arasında anlaşmazlıklar, köylerde ikileşmeler oldu. Bu anlaşmaların giderek büyüyebileceğini söylemek yanlış olmaz sanırım.

Duyduğumuza göre Kürdistan'ın tüm köylerinde aynı uygulamalar yapıldı. Diktatörlük bu uygulamalarıyla halkı bölmeyi, baskılarını daha uzun vadeli önlemlerle sürdürmeyi, bölgelerden sürekli bilgi isteyerek halkı tedirgin etmeyi amaçlıyor. Telsizle bundan böyle köylerdeki rejim karşıtı, düzen karşıtı her fikir, her kişi diktatörlüğün birkaç işbirlikçisi tarafından anında ihbar edilebilecek. Rüşvetle "iş"e giren bekçiler ise halkı haraca bağlayarak verdiklerini kat kat çıkarmaya kalkışacaklar. Tüm bu "önlem"lerle köylerde huzur büsbütün ortadan kaldırılıyor. Yurttaşlar birbirlerine karşı düşman edilmek isteniyor.

Köylerimizin yol, su, elektrik, sağlık, eğitim gibi en temel sorunları olduğu gibi duruyor. Kışın yiyeceğiniz, yakacağınız, hastanız var mı? diye sormuyorlar; Ankara'daki diktatörlerin kulağı yalnızca telsizlerden gelecek "ihbar"larda.

Bu arada aileleri, yerlerinden, yurtlarından etme, mezra ve köyleri boşaltma girişimlerini daha da genişletmek istiyorlar. Şimdi, ilk ağızda sınır bölgelerinden 40 köy, 2 ilçe, 2 bucağın 100 bini bulan toplam nüfusuyla boşaltılarak, Batı bölgelerine dağıtılmasından açık açık söz ediliyor. Bu insanlık dışı, asimilasyoncu planlarını kamuoyunda haklı göstermek için yoğun propaganda yürütülüyor.

Kürt halkı bu oyunları boşa çıkarmalı, bölünmeye karşı durmalıdır. Türk-Kürt tüm Türkiye halkı demokrasi güçleri bu girişimleri mahkum etmelidir.

Bir tokat da bizden yediler

R.Ölmez/İstanbul

Ruhi Su'nun cenazesine katılıp gözaltına alınanlar arasında ben de vardım. Aradan epey zaman geçti. Ama ben olayın yayınlarınızda yer almayan ve tekelci basında da özel olarak yanlış bir şekilde aksettirilen yönlerine değinmek istiyorum.

Ben ve arkadaşlarım çelenk taşıyorduk. Zincirlikuyu Mezarlığı önüne geldiğimizde polisin engellemesi sonucu sadece çelenk taşıyanlar içeri girebildi. Diğerleri ise polis tarafından dağıtıldı. Polis dışardakileri uzaklaştırdıktan sonra içerdekilere yöneldi. Ben elimdeki çelengi bırakıp saygı duruşunda bulundum. Tam dönüyordum ki, sivil bir polis beni kimlik sorma bahanesiyle yakaladı. Kalabalığın göremeyeceği bir yere götürdü. Orada birkaç arkadaş daha vardı. "Hepinizi kimlik soruşturmasından sonra serbest bırakacağız" derlerken polis otoları geldi. Bizi otolara doldurup şubeye götürdüler. Basın da bu olay "slogan atanlar gözaltına alındı" şeklinde aktarıldı. Oysa sadece çelenk taşıyanlar gözaltına alınmıştı.

Şubeye götürme hakları var mıydı? Hesapta ülkede demokrasi var! Bir halk ozanı ölüyor, onu sevenler son görevlerini yerine getirirlerken engelleniyor, gözaltına alınıyorlar.

Şubeye girdik. Herkes teker teker arandı. Bir basın mensubu ve yabancı uyruklular serbest bırakıldı. Cebinde Cumhuriyet ve Girgır dergisi bulunanlar daha kötü muamele gördüler. Ruhi Su'ya ve Cumhuriyet okurlarına küfür edildi. Bizi sinema salonuna topladılar. O akşam yemek vermediler. Ertesi gün öğlen 500 lira karşılığında yemek verdiler. Salonda iki gün kaldık. Bu iki gün içinde altmış arkadaşın sorgulaması yapıldı ve sıkıyönetime devredildiler. Geri kalan 114 arkadaşı altışarlı sekizerli gruplar halinde hücrelere kapattılar.

Sorgulamalar başladı. Gözlerimizi bağlamışlardı. Durmadan aynı sorular soruluyordu: "Ruhi Su'yu nereden tanıyorsun? Neyin oluyor? Politik görüşün nedir? Seni hangi örgüt gönderdi? Cenazeye katılmak için kaç para aldın? Müslüman mısın? Kelime-i Şehadet getir! İslamın şartlarını say!"

"Ruhi'nin dirisi bela, ölüsü bela", "Komünist bir ozanın Türkiye'de işi ne" gibi sözler ediliyordu.

Ama, sorgulamada herkes cenazeye gönüllü olarak katıldığını, bundan onur duyduğunu söyledi, yiğitçe savunma yaptı. Olayın haklılığı ve birbirimizden ayrı ifade vermememiz bizi birbirimize bağladı. Öyle ki, yemek sırasında bizi "Tanrı, polis, ordu varolsun" diye bağırtmak istediler, ama kimse ağzını bile açmadı. Hevesleri kursaklarında kaldı. İçerde bile biz kazanmıştık. Diktatörlük bir tokat da Ruhi Su'nun cenazesinde gözaltına alınanlardan yedi.

Şubede 15 gün kaldık. Bizi fişlediler. Sonra topluca serbest bırakıldık. Memur olanlar işten çıkarıldı ya da başka görevlere atandı. Ama sonuçta Ruhi Su'yu son yolculuğuna layık olduğu şekilde uğurlamıştık. Dayanışmamız, birlikte tutumumuz sayesinde de sorgulamadan alınımız açık bir şekilde çıkmıştık.

35 yurtsevere işkence yaptıklarını gördüm

V.Selimoğlu/İstanbul

Osmanbey'den Şişli'ye doğru çıkıyordum. Polis ekipleri yoldan gelip, geçenlere kimlik sorup, arama yapıyorlardı. Ehliyetimi gösterdim. Polis "bu olmaz" dedi. Ben "bu da kimlik" deyince ittirip kakarak beni ekip otosuna attılar. Kızıp "bu ne biçim demokrasi" deyince Birinci Şube'ye götürdüler. Şube'de bana cadde ortasında hakaret eden polis "10 bin lira ver bırakayım" diyordu. Reddettim. İki haftaya yakın şubede tutuldum. Şubede benim gibi benzeri nedenlerle tutulanların dışında, TKP üyesi oldukları iddiasıyla tutuklanan 35 kişi bulunuyordu. Fiziki işkence görüyorlardı. 35'lerden birinin öksürürken ağzından kan geliyordu. Bu vaziyettte onu tekrar tekrar işkenceye aldılar. Ama herşeye karşın boyun eğmiyorlardı.

Yoldan gelip geçeni toplayıp, rüşvet istiyorlar. Bir partiye üye oldukları gerekçesiyle, işçi, öğrenci, memur, mühendis, doktor, 35 insanı inançlarından dolayı işkencelere sürüyorlar. Bu demokrasi değil, polis devletidir.

İşçiler olarak

Bölünmeye karşı birliği savunalım

Mustafa GÜL/İstanbul

400-500 işçinin çalıştığı fabrikamızda ekmek aslanın ağzında. Fabrikada yakıttan tasarruf amacıyla fuel-oil yerine kömür sistemine geçildi. Zaten tozdan durulmayan fabrikamızda, kömür, toz ve duman hepimizin üzerine zaman zaman nefes bile alamayacağımız şekilde etki yapıyor.

Bunun yanısıra fabrikada baskılar had safhaya ulaştı. Patron, yandaşı olmayana yaşam hakkı tanımak istemiyor. Fabrikamız gericilerin yatağı haline dönüştürülüyor. Sendikamız ise yalnızca aylıklardan bir yevmiye daha fazla almak ve toplantılarda patronun lehine imza atmakla meşgul. Son toplu iş sözleşmesinde kademeli ücret sistemi denilen, iş farklılıklarına göre ücret tayin eden sistem, işçileri 9 kademeye bölerek, patronun yıllardır arayıp da bulamadığı ortamı yaratmış oldu. Bu uygulama ise, işçiler arasında sürtüşmelere yol açıyor. Fabrikamızda bu koşullar altında yeni işe giren arkadaşlar asgari ücret alıyor. Eski bir işçinin aldığı ücret ise 60 bin lirayı geçmiyor.

Bu oyunları bozmak, biz işçilerin görevidir.

Birliğimiz resmen açılmalıdır

Mehmet KÖYLÜ/İzmir

Köylümüzün alın teri, göz nuru olan tütünün satın alınında uygulanan yeni yöntem üreticilerin huzursuzluğunu daha da artırıyor. Maliye ve Gümrük Bakanı A.K. Alptemoçin'in "Tekel'in de tütünde tüccar gibi piyasaya gireceğini" açıklamasıyla, ABD patentli tüccarlara yeni imkanlar yaratılmıştır. Üreticiler bunu devletin kendilerini tümüyle tüccarın insafına terketmesi olarak görüyorlar. Tütün anbarı olan Akhisar ve Turgutlu yörelerini dolaşan 13'e yakın tüccar, önce, iyi tütüne 1.700-2.000 lira arasında fiyat vereceklerini açıklamış, ancak daha sonra kesin bağlantı kurulmaya başlandığında, aynı kalitedeki tütüne 750 lira vermişlerdi. Onlar şimdi "nasıl olsa devlet almayacak, sonunda yine elimize kalacaksınız" diyorlar. Bütün umut ve beklentilerini, çocuk-çoluğuyla gecesini gündüzüne katıp çalışarak elde ettiği ürüne bağlayan üretici huzursuzdur, öfkelidir.

Öte yandan diktatörlük, Ege Tütün Ekicileri Birliği'ni kapatarak, yerine kimi karanlık kişilere Tütün Ekicilerini Koruma Derneği'ni kurdurttu. Bu dernek, üreticilerin temsilcisi olamaz. Bu kumarhaneye hiçbir üretici üye değildir. Diktatörlüğün kapattığı, sadece Turgutlu'dan 530 üreticinin üye bulunduğu Tütün Ekicileri Birliği fiilen açıktır. Şimdi birliğimizin resmen de açılması için sesimizi yükseltiyoruz.

Dernek üyelerine baskı yapıyorlar

M.Egeli, T.Karadeniz/Ankara

Bir süre önce kurulan ODTÜ öğrenci derneğine üye öğrenciler üzerinde baskılar artıyor. Üniversite kampüsünün girişindeki jandarma giriş, çıkışları kontrol ediyor ve derneğin çalışmalarını köreltmek ve örgütlenme hızını azaltmak amacıyla, dernek üyelerini okulun giriş kapısında polise teslim ediyor.

Altıyüzü aşkın öğrencinin üye olduğu dernekten dört arkadaşımız siyasi şubede işkence gördü. Şubeye götürülen arkadaşlarımıza, "Görüşünüz ne? Niye derneğe üye oldunuz? Yoksa siz komünist misiniz?" gibi sorular sorularak, erkek arkadaşlarımıza elektrik verildi, dernekten derhal üyeliklerini çekmeleri istendi. Bir kız arkadaşımızı ise gözleri bağlı olarak ellerindeki büyük bir fare ile tehdit ettiler, küfürler yağdırdılar. Bütün bunlar öğrencilerin örgütlenme hakkını zorlamayı sürdürmelerini engelleyemiyor.

Beytepe yurtlarında bir işçi ölüme terkedildi

Kemal Atılgan/Ankara

Hacettepe Üniversitesi Beytepe Erkek Öğrenci yurdunda çalışan işçilerden Mehmet Söğüt koleraya yakalanarak öldü. Yurt çalışanlarından M. Söğüt Hacettepe Hastanesi'ne başvurduğu halde, hiçbir şeyi yok gerekçesiyle muayene edilmedi. Ancak öldükten sonra kendisine kolera teşhisi kondu.

Mehmet Söğüt'ün ölüm nedeni panik yaratmasın denilerek yöneticiler tarafından bir süre gizli tutuldu. Ve koleraya karşı da hiçbir önlem alınmadı.

Suların akmadığı, kaloriferlerin yanmadığı, pislikten, soğuktan geçilmeyen, üstelik böyle bir olaydan sonra bile hiçbir önlem alınmayan bu yurt, YÖK düzeninin aynasıdır.

Siyah altın

Ali Yavuz/Bursa

Peşpeşe gelen zamlardan sonra zeytinin tanesi 3,5 lira oldu. Geçen yıl 600 liradan satılan zeytin, şu günlerde 900-1.200 lira arasında değişen etiketler taşıyor.

Fakirin gıdası olan zeytinin yanına bile yaklaşılamazken, zeytin üreticileri de kan ağlıyor. Geçtiğimiz günlerde Bursa'da Marmara Zeytin Kooperatifleri seçimleri yapıldı. Zeytin Üreticilerinin sorunlarını dile getirdiği seçimler çekişmeli geçti. Mudanya'daki seçimlerde çalışma ve hesap raporlarının okunmasından sonra söz alan kooperatif ortaklarından Mustafa Genç zeytinden üreticinin değil, tüccarın kâr ettiğini belirtti ve "bizden 200 liraya alınan zeytin şimdi piyasada 1.000 liraya satılıyor" dedi. Salih Tetik adındaki zeytin üreticisi de konuşmasında Ziraat Bankası'nın kooperatife yüzde 64 faizle kredi vermesini eleştirdi ve "bu faizin zararını üretici olan bizler ve tüketiciler çekiyor" dedi.

Kopenhag'da 65. yıl toplantısı

K. A./Danimarka

Duisburg'daki 65. yıl toplantısına Danimarka'dan etkin bir katılımın ardından, 16 Kasım günü başkent Kopenhag'da da coşkulu bir 65. yıl kutlama toplantısı yapıldı.

Toplantıda bir konuşma yapan Danimarka Komünist Partisi Başkanı Jorgen Jensen yoldaştan başka, öteki kardeş komünist ve işçi partilerinden Türkiye'li sol parti ve örgütlerden temsilciler de aramızdaydı. TKP MK adına bir konuşmanın yapıldığı, toplantıda ayrıca zengin bir kültür programı vardı.

TKP MK Genel Sekreteri Haydar Kutlu yoldaşın "Biz inanıyoruz ki, bu toplantı, 65. kuruluş yıldönümünü 'Demokratik Türkiye Daha güçlü TKP' belgisi altında bir savaş programıyla kutlayan partimize yeni bir güç katacaktır. TKP güçlenmeden, ülkemizin ve halkımızın hiçbir sorununun çözülemeyeceğinin bilinciyle, tüm yoldaşların, tüm dostlarımızın bu yolda üzerlerine düşen görevleri komünist ardıcıllıkla, örnek bir yarışmayla yerine getireceklerine inanıyorum" sözleriyle biten uzun mesajı yoğun alkışlarla karşılandı.

İki yıl önce tüm Danimarka çapında düzenlenen TKP toplantısına 125 kişi katılmıştı. TKP'nin 65. yıldönümünü kutlamak için yapılan bu son toplantıya, yalnızca Kopenhag'dan 250 kişinin katılması, harcanan çabaların boşa gitmediğini gösteriyor.

DÜZELTME

Atılım'ın 15 Kasım 1985 tarihli sayısında, 2. sayfadaki "Kardeş partilerin basınında 65. yıldönümü" başlıklı yazıda yeralan "..İran'daki Halk Mücahitleri.."ni **"..İran Halkının Fedaileri (Çoğunluk).."** şeklinde düzeltir, özür dileriz.

Haber ve yazılarınızı aşağıdaki adrese gönderebilirsiniz. Mektuplarınızda kimliğinizi açığa vuran, saklı kalması gereken bilgilere yer vermemelisiniz! Yazışma adresimiz: BOX 16 367 S 103 27

Stockholm-İSVEÇ

Komünist yaratıcılık ve barış programı

SBKP Programının yeniden kaleme alınmış biçimi, MK'nin Ekim Plenumu'nda onaylandıktan sonra, şimdi komünistlerin ve partisizlerin katılımıyla milyonlarca Sovyet yurttaşı tarafından parti ve ülke çapında tartışılıyor. Şubat 1986'da toplanacak olan SBKP 27. Kongresinde sonuçlanacak olan bu tartışma SBKP'nin komünizm yolundaki çizgisini daha iyi denetlemesini ve Sovyet toplumundaki bütün sınıf ve katmanların istek, çıkar ve gereksinimlerini daha iyi hesaba katmasını getirecek.

Sovyet komünistlerinin her yeni büyük girişimi gibi, Parti programının geliştirilmesi girişimi de dünya çapında büyük önem taşıyor, bütün komünist partilerinin dikkat merkezinde yer alıyor.

Ardıcıllık ve süreklilik

SBKP'nin bu ana teorik ve politik belgisi bir Marksist-Leninist görüşler hazinesidir, Sovyet komünistlerinin ve Sovyet halkının bütün bir tarihsel dönem boyunca edindikleri zengin deneylerin bilimsel olarak genelleştirilmesidir. Bu deneyimler, 1903 Programı doğrultusunda önce Çarlık despotizmine, sonra kapitalist düzene son verilmesinde; 1919 Programı doğrultusunda yeni bir dünyanın kurulmasında, SSCB'de sosyalizmin bir gerçeklik olmasında; 1961 Programı doğrultusunda komünizm kuruculuğunun bütün yönlerinde büyük başarılar elde edilmesinde kazanılmış deneylerdir. SSCB'nin emperyalizmin baskı, saldırganlık ve savaş politikasına karşı barış, demokrasi ve toplumsal ilerleme savaşımındaki rolünün sürekli artmasını getiren çabalarla elde edilmiş deneylerdir.

SBKP 3. Programı'nın yeni biçiminin taslağı, partinin temel teorik ve politik görüşlerindeki sürekliliği gösteriyor. Süreklilik ilkeseldir ve her komünist partisinin teorideki ve politikadaki ardıcıllığının ve Marksizm-Leninizme bağlılığının göstergesidir. Öte yandan süreklilik ve ardıcıllık, Marksizm-Leninizm, aynı zamanda partinin teorisini, strateji ve taktiklerini yaratıcı biçimde geliştirmesini de zorunlu kılar. SBKP, taslakta son yirmibeş yıl içinde ülkede ve uluslararası alanda yer alan gelişmeleri gerçekçi bir analizle ele alıyor ve parti, Sovyet devleti ve bütün Sovyet halkı için izlenecek stratejik yönleri ayrıntılı biçimde ifade ediyor.

Komünizm amacı

SBKP'nin nihai amacı komünizmi kurmaktır. Bu amaç emekçilerin ülkü ve isteklerini, insanlığın yetiştirdiği en büyük beyinlerin yüzlerce yıldır düşlediği hedefleri ifade eder. Taslak komünist toplum düzenini şöyle tanımlıyor:

"Komünizm sınıfsız bir toplum düzenidir. Bu düzende üretim araçları tüm halkın mülkiyetinde ve toplumun bütün üyeleri sosyal bakımdan tamamen eşit olacak, bilimin ve tekniğin sürekli ilerlemesi temelinde bireylerin her yönde gelişmesiyle birlikte üretici güçler de büyüyecek ve toplumsal zenginliğin tüm kaynakları gür biçimde akacak ve şu ilke, 'Herkes yeteneklerine göre, herkese gereksinimlerine göre' ilkesi egemen olacaktır. Komünizm, toplumsal özyönetimin yerleşeceği, toplum yararına çalışmanın herkes için birincil yaşamsal gereksinim, bilince çıkmış zorunluluk olacağı ve herkesin yeteneklerini halka en büyük yararı sağlayacak biçimde kullanacağı, yüksek bilince sahip, özgür çalışan insanların üst düzeyde örgütlenmiş toplumudur."

SBKP Program taslağı, sınıfsız toplumun iki aşaması arasında keskin bir sınır çizgisi olmadığı ve olamayacağı, sınıfsız toplum yapısının sosyalizm çerçevesi içinde yükseleceği görüşünden yola çıkıyor. Ama, son 25 yılın deneylerine dayanarak, komünizme ulaşmada toplumsal gelişmenin nesnel yasallıklarını dikkate almayan aceleci, iradeci adımlara olduğu kadar, olgunlaşmış dönüşümleri gerçekleştirmede gecikmeye de izin verilemeyeceğinin altını çiziyor.

Sosyalist toplum

Taslakta insanlığın ilerlemesinde sosyal-ekonomik, politik, ideolojik ve ahlaksal bakımdan kapitalizme tartışmasız biçimde üstün olan sosyalist toplum düzeninin karakteristik çizgileri şöyle formüle ediliyor:

"Sosyalizm, bayrağına 'Herşey insan için, insanın genliği için' diye yazmış olan toplumdur. Bu toplumda:

– üretim araçları halkın elindedir, insanın insan tarafından sömürülmesine, sosyal baskıya, ayrıcalıklı bir azınlığın egemenliğine, milyonlarca insanın yoksulluğuna ve cahilliğine her zaman için son verilmiştir;

– üretici güçlerin dinamik ve planlı gelişmesine en geniş olanaklar sağlanıyor ve bilimsel-teknik ilerleme milyonlarca kişinin işsiz kalmasını değil, tersine tüm halkın refahının sürekli artmasını getiriyor;

– çalışma ve 'Herkes yeteneklerine göre, herkese emeğine göre' ilkesi temelinde ücret alma hakkı herkese eşit olarak sağlanmıştır, nüfus parasız tıbbi bakım ve eğitim ve düşük kiralı konut gibi sosyal kazanımlara sahiptir;

– işçi sınıfının, kolhoz köylülerinin ve aydınların yıkılmaz bağlaşıklığı gerçekleşmiştir. Kadınlara erkeklerle eşit haklar fiilen sağlanıyor, gençliğe gelecek için güvenli bir yol açılmıştır, emeklilere sosyal güvenlik sağlanıyor;

– ulusal eşitsizlik ortadan kaldırılmıştır, tüm ulus ve halkların fiili ve hukuksal eşitliği, dostluğu ve kardeşliği gerçekleşmiştir;

– gerçek demokrasi kurulmuştur ve gelişmektedir, egemenlik halk için ve halk tarafından kullanılmaktadır, yurttaşların üretimin, toplumun ve devletin yönetimine eşit hakkı ve artan ölçüde geniş bir katılımı sağlanıyor.

– özgürlük, insan hakları, kişi onuru kavramları gerçek, canlı bir içerikle doldurulmuştur, hakların ve görevlerin birliği sağlanmıştır, tek tek herkes için aynı yasalar ve ahlak normları, aynı disiplin geçerlidir;

– gerçek hümanist Marksist-Leninist ideoloji egemendir, tüm öğrenim kaynakları halkyığınlarına açıktır, dünya kültüründe en iyi olan herşeyi kendi içinde birleştiren yüksek düzeyde gelişmiş bir kültür yaratılmıştır;

– sosyal adalete, kollektivizme ve arkadaşça karşılıklı yardımlaşmaya dayanan ve emekçi insana gelecek için güven veren, onu, manevi ve ahlaksal olarak yeni toplumsal ilişkilerin ve kendi yazgısının yaratıcısı durumuna yükselten sosyalist yaşam tarzı oluşmuştur.

Sosyalizm, uluslararası alandaki düşünce ve davranışı halkların bağımsızlık ve toplumsal ilerleme çabalarını desteklemeye ve en önemli görev olan barışı koruma ve güçlendirme görevine yönelen toplumdur."

Hedefler

Taslak, partinin, komünistlerin ne istediğini, ne amaçladığını açık ve özlü biçimde formüle ediyor. Bu, sosyalizmin sürekli her yönde mükemmelleştirilmesi, ülkenin sosyal ve ekonomik gelişmesinin hızlandırılması yoluyla Sovyet toplumunun daha da ilerlemesi programıdır. Bu, barış ve toplumsal ilerleme için savaşım programıdır. Sosyal-ekonomik gelişmeyi hızlandırma anlayışı programın yeni biçiminin bütün yapısına egemendir, komünistlerin ve Sovyet halkının toplumsal yaşamın bütün alanlarındaki hedef ve görevlerinin saptanmasına temel olmuştur.

SBKP, **ekonomide** 2000 yılına kadar ülkenin üretim potansiyelinin iki katına çıkarılmasını ve kökten modernleştirilmesini; **sosyal alanda,** halkın yaşama ve çalışma koşullarının sürekli iyileştirilmesini, sosyal adalet ilkesinin daha tam uygulanmasını, sınıfların ve sosyal katmanların birbirlerine daha yakınlaşmalarını, kol ve kafa emeği ile kent ve kır arasındaki farkların aşılmasını, ulusal ilişkilerin daha da iyileştirilmesini, ülkedeki ulus ve halkların kardeşçe dostluğunun pekiştirilmesini; **politik alanda,** Sovyet demokrasisinin geliştirilmesini, sürekli ve aktif katılım temelinde bütün nüfusun sorunların çözümünde söz sahibi olmasının, sosyalist özyönetimin yetkinleşmesini, **entellektüel ve kültürel** alanda insanın her yönde gelişmesinin hızlandırılmasını, manevi zenginliği, ahlaksal temizliği ve fizik sağlamlığı birleştiren, uyumlu gelişen ve sosyal bakımdan aktif bir kişiliğin pekişmesini öngörüyor. Bütün bunların gerçekleştirilmesi Sov-

Arkası 11. sayfada

ATILIM
Kurucusu: İ.Bilen

YURTDIŞI EKİ

Türkiye Komünist Partisi Merkez Komitesi organı 1 Aralık 1985

Thälmann'ın katili mahkeme önünde

Yargılanan faşizm ve ırkçılık

A.Yaman

5 Kasım 1985 günü Krefeld'de bir dava başladı. Sanık sandalyesinde Wolfgang Otto oturuyor. Suçu, Ernst Thälmann'ın 1944 yılında, Hitler'in emriyle Buchenwald toplama kampında öldürülmesine katılmak.

Thälmann 1925-1944 arasında Almanya Komünist Partisi-KPD Başkanıydı. Dünya işçi hareketinin önde gelen önderlerinden biriydi. "Hitler' i seçen, savaşı seçer" demiş, askeri savaş cephesine gitmemeye çağırmış, antifaşist mücadeleyi yönetmiş, savaş karşıtı güçlerin birliği için savaşmış yiğit bir önderdi. 1925-1932 yılları arasında halkın seçtiği bir milletvekili olarak emekçilerin haklarını savunma örneği vermiş bir komünistti. İşte bunun için 11 yıl hücre hapsinde tutmayı az gördü faşistler. Bizzat Hitler, Himmler'e Thälmann'ın öldürülmesi emrini verdi. "Thälmann'a özgürlük" kampanyaları bütün dünyayı sardıysa da, katledildi yiğit önder.

Otto, Buchenwald toplama kampında "muhasebeci" SS subayı ve toplu kırımlar için kurulan özel "Komando 99"un başı olarak nice suçsuz insanın kanına girmiş azılı bir faşisttir. Thälmann'ı kurşuna dizenlerin başındaydı, belki de tetiği bizzat çekendi. Şimdi Thälmann cinayetinden sanık sandalyesinde oturan bu nazi, yığınsal kırımlardan ötürü 20 yıl hapis cezası yedi ve 1948'de savaş suçlularının kaldığı Landsberg hapishanesinde yattı. 1950'de cezası 10 yıla indirildi. 1952' de ise serbest bırakıldı. 4 yılda kurtulan bu katil üstelik ödüllendirildi. 1962'ye dek FAC'de tarih öğretmenliği yapmasına izin verildi. Ve ardından kendisine 1.700 DM emeklilik maaşı bağlandı. Üstelik toplama kampındaki yılları "hizmet" süresinden sayılarak!

Cinayetten 41 yıl, Uluslararası Nürnberg Mahkemesinden 40 yıl ve Otto hakkında Thälmann cinayetiyle ilgili suç duyurusunda bulunulmasından 23 yıl sonra bu davanın başlamış olması, komünistlerin, öteki antifaşistlerin ve ilerici kamuoyunun önemli bir başarısıdır.

Soruşturmanın açılmasından sonra tam 23 yıl boyunca bu güçler davanın başlatılması için sürekli bir savaşım verdiler. Buna karşın niçin 23 yıllık bir "gecikme" oldu? Bunun nedenini FAC'nde, eski nazilere ve faşistlere karşı tutumda aramak gerek. Bir örnek bile bu tutumu göstermeye yeter: DAC'den avukat Kaul'un Otto'nun Kleve'de oturduğunu ortaya çıkarıp, suç duyurusunda bulunmasından sonra, bu belge önce Kleve'deki ilgili mahkemede görevli savcı Tillman'ın eline geçti. Tillman, faşizm döneminde "Stettin Özel Mahkemesi İnfaz Bölümü Şefi" idi. Bu eski nazi, dosyayı hemen Köln'deki "Toplama kamplarında Toplu Kırımlarla Ilgili İşlemler Merkez Bürosu"nda görevli hukukçu Mittelbach'a gönderdi. Oysa Mittelbach, 6 Mart 1933'de Thälmann'ın tutuklanma emrini imzalayan, böylece daha sonra katledilmesinin de önkoşulunu yaratan Politik Şube savcısıydı. Bu durumda 1964 yılında soruşturmanın "kanıt yetersizliği" yüzünden durdurulmuş olmasında şaşılacak birşey yok.

Ama ilericiler yılmadı. Soruşturmanın devamını sağladı. 1974'de soruşturmanın yeniden durdurulması da savaşımı önleyemedi. Ve nihayet Ocak 1985'de davanın tarihi belirlendi ve 5 Kasım'da dava başladı.

Bu davanın başlaması, eğer komünistler, sosyalistler, bütün antifaşist güçler çabalarını birleştirir, ardıcıl bir savaşım verirse, sonuçların er ya da geç görüleceğini bir kez daha gözler önüne serdi. Faşistler, işledikleri cinayetlerin cezasını çekmek zorundadır.

İşçi sorunları mı, döviz mi ?

E. KARAALİ

Tercüman gazetesi, 23-24 Kasım günleri Ankara'da, kendilerinin deyimiyle, 2 yılda bir toplanması gelenek haline gelen "Yurtdışı işçileri 4. Kurultayı"nı topladı. Gösterişli bir biçimde yürütülen bu kampanyaları Tercüman gazetesi, gerçekten yıllardır el kapılarında gençliğini yitiren işçilerimizin sorunlarına sahip çıktığı için mi düzenliyor? Elbette hayır! "İşçi şirketi" kurarak, işçilerimizin yıllardır, dişinden tırnağından artırarak, ülkeye gönderdiği dövizlere el koyan Tercüman patronu K. Ilıcak'tan böyle bir şey beklenebilir mi? Daha dün Türkiye'de "Büyük Şehir" projesi ile yuttaşları dolandırdığı ortaya çıkan Ilıcak, yurtdışındaki işçilerimizin haklı istemlerini sömürerek, dövize tahvil etme çabalarından vazgeçmiş değildir.

Aralarında Tercüman patronu Ilıcak'ın da yer aldığı bir grubun verdiği şildi, "bende çok şild var ama, bu hepsinden değerli" diyerek kabul eden Evren de, daha fazla silah için işçilerimizin serbest dolaşım hakkını satışa çıkaran onun başbakanı Özal da, Tercüman gazetesinin bu çabalarına destek veriyor. Solcular bir yana, demokrasiden yana olan yasal muhalefet partilerine bile TRT mikrofonları kapanırken, "Türkiyenin Sesi" mikrofonlarından Tercüman gazetesi patronunun kendi sesinden yayınlar yapılıyor. Ama 1974 yılında Meriç Tekstil adıyla işçi şirketi kurarak, işçi dövizlerine el koyan Tercüman gazetesinin dolandırıcılığını belgeleriyle ortaya koyan "Türkiye Postası" gazetesinin yurda sokulması yasak!

İki gazete: Biri gerçekten yurtdışındaki işçilerimizin sorunlarına eğiliyor, onların istemlerini savunuyor, gerçekleri yazıyor. Öteki ise, sözde işçi kurultayları ile yurtdışındaki işçilerin haklı istemlerini sömürmeye kalkışıyor. Biri Türkiye'ye girmesinden bile korkularak, yasaklanıyor. Ötekine "Türkiye'nin Sesi" radyosunun mikrofonları açılıyor, propagandası yapılıyor, resmi destek sağlanıyor. Bu bile tek başına, Evren-Özal yönetiminin yurtdışındaki işçilerimizin çıkarlarını korumak gibi bir kaygısı olmadığını gösteriyor.

Yurttaşlık hakkı

M. YILDIZ

Başbakan Turgut Özal yaptığı bir açıklamada, yurtdışında yaşayan yurttaşlara oy hakkı tanıyacaklarını söyledi. Sanki en doğal yurttaşlık hakkı, bir lütuf gibi yurtdışındaki işçilerimize, öğrencilere, "Türkiye Cumhuriyeti" pasaportlu yurttaşlarımıza bağışlanacakmış gibi konuştu. Bu hak, denildiğine göre, değiştirilmekte olan Siyasi Partiler Yasası'ndan sonra, yine değiştirilecek olan Seçim Yasası'na konacak ve önümüzdeki seçimlere kadar "içtenlik" kazanacakmışl

Kasım 1983 genel seçimleri öncesinde Özal bu vaadi zaten yapmıştı. Her nedense bu vaadi 2 yıldır aklına, hatırına gelmedi. Geçtiğimiz ay yapılan genel nüfus sayımında bile unutulan yurtdışındaki yurttaşlarımızın birdenbire akla gelivermesinin nedeni Özal'ın hatırşinaslığı, iyi niyeti olmasa gerek. Özal hükümeti, Leopar tanklarına, Tornado uçaklarına, Federal Almanya'dan alınacak daha bir dizi silaha karşılık sattığı yurtdışındaki işçilerimizin serbest dolaşım hakkını, yani B. Avrupa'da "insan sayılabilme hakkı"nı, şimdi bu "oy hakkı" sözleriyle örtbas etmeye, tepkileri yumuşatmaya çalışıyor. Ne acıdır ki, onlarca yıldır, kapitalist Avrupa pazarına köleler gibi sürülen ve on yıllardır varlıkları, ülkeye gönderdikleri dövizle hatırlanan yurtdışındaki işçilerimizin en doğal hakları, yurttaşlık hakları bile bugün Evren-Özal yönetimi tarafından kendi politik, ekonomik hesaplarına alet edilmek isteniyor. Bunu bir an bile aklımızdan çıkarmayacağız. Bugüne kadar, vaadlerinin, verdikleri sözlerin hiçbirine sahip çıkmamış olan bu hükümetin, gerçekten yurtdışındaki yurttaşlarımıza oy hakkı tanınmasından yana olup olmadığı, bugün böyle diyenlerin, eğer yeterli bir baskı ile karşılaşmazlarsa, yarın başka türlü konuşacakları şimdiden bellidir. Ama "oy hakkı" sözü bir kez daha Özal'ın ağzından çıkmıştır. O sözüne sahip çıkmaz. Bu söze yurtdışındaki yurttaşlarımız sahip çıkacaktır.

Yurtdışındaki seçim ortamının, seçim sandıklarının, yurtdışındaki işçilerimizce, demokrasinin tartışıldığı bir platform olmasını istemeyenler, yurtdışındaki işçilerimizin demokratik hareketinden korkanlar verdikleri sözden kolaylıkla cayabilirler. Şimdiden oy hakkı için kolları sıvamak gerek. Ancak çeşitli politik görüşte yurttaşlarımızın, onların örgütlerinin en geniş birlikteliği ve ortak çabası bu istemi gerçeğe dönüştürebilir.

Evet! 21. yüzyılın eşiğinde yurtdışında çalışmak zorunda bırakılmış Türkiye Cumhuriyeti yurttaşları için oy hakkı! Yurtdışındaki işçilerimizin onların demokratik örgütlerinin yıllardır uğrunda savaşım verdikleri oy hakkı, yine yurtdışındaki işçilerimizin bileklerinin gücüyle alınacaktır!

"Bize devrimci coşku veren"

Sinan Çetin/Batı Berlin

Biz bir süreden beri Batı Berlin'de yaşıyoruz. TKP sempatizanıyız. SEW'in Batı Berlin'de TKP'nin 65. kuruluş yıldönümü nedeniyle düzenlediği toplantıya katılma mutluluğunu yaşadık.

Duisburg'un ardından Batı Berlin'de katıldığımız 65. kuruluş yıldönümü toplantısı, dile getirilmesi güç duygular uyandırdı bizde. Bugüne dek yayın organı Atılım ile, belirli saatlerde sabırsızlıkla beklediğimiz radyo yayınları ile ulaştı bize TKP. Ama böylesi görkemli bir toplantıda, açık-seçik, etiyle-kemiğiyle, TKP'yi karşımızda, yanıbaşımızda göreceğimiz aklımızdan geçmezdi.

Batı Berlin Sosyalist Birlik Partisi Başkanı'nın, H. Schmitt'in, SEW ile TKP arasındaki proleter enternasyonalizmi temelindeki dayanışmaya ve karşılıklı ilişkilere, TKP'nin uzun ve savaşım dolu tarihine değinen konuşması "Yaşasın uluslararası dayanışma" sloganları ile sona erdi.

Kutlu yoldaş konuşmak için kürsüye gelirken, tüm salon tek bir yumruk, tek bir yürek, tek bir sesti: "Demokratik Türkiyel Daha güçlü TKP!"

Onun konuşması herhangi bir konuşma değildi. Kutlu yoldaşın konuşmasında bize devrimci coşku veren şey, kendimizde ülkemizin içinde bulunduğu koşulları değiştirici yönde bir müdahale gücünü görmemiz oldu. Ülkemizin gerçeklerini ve önümüzde duran görevleri tüm çıplaklığı ve katılığı ile gözler önüne serdi. "Tüm zor koşullara, aldığı yaralara karşın TKP varlığını sürdürmenin ötesinde dimdik ayaktadır" diyordu Kutlu yoldaş. "Başardığımız işler önemlidir. Ama boş böbürlenmeler ile kaybedecek zamanımız yoktur. Önümüzde duran görevler her zamankinden ağırdır. Halkımız TKP'den çok şey bekliyor. Hatta beklentileri, partimizin şu anki gücünü de aşıyor." İşte böylesine gerçekçi bir konuşmaydı. Ülkemizin pekçok sorununun yanısıra, göçmen işçilerin sorunlarına da değinen konuşması sona erdiğinde herkes ayakta alkışlıyordu.

Gecenin ikinci bölümünde, iki genç sanatçıyı, SEW ve Iranlıların korosunun yanısıra, Türk Merkezi folklor ekibinin ve ardından KOMKAR folklor ekibinin güzel gösterilerini izledik.

Bu tarihsel toplantı hep bir ağızdan söylenen enternasyonalle sona erdi.

Yurtdışında çalışan ve yaz döneminde Türkiye'ye izine giden birçok Atılım okuru, bize Türkiye izlenimlerini aktardıkları mektuplar gönderdi. Her ne kadar partinin yazılı organlarında doğrudan yer ayıramadıysak da bu mektuplarınız, bu mektuplarda yer verdiğiniz izlenimleriniz, düşünceleriniz, parti organlarının redaksiyonları için yararlı oldu. Biz, izin izlenimlerini bize yazan Atılım okurlarını bu çabalarından dolayı kutluyor ve bu yararlı girişimlerini önümüzdeki dönemde de sürdürmelerini diliyoruz.

Politik olarak etkilendim

Elele/FAC

10 yıllık sendikacıyım. 1 yıl oldu TKP MK'nin yayın organı Atılım'la tanışalı. Daha önceleri tanıdığım kişiler, bana sürekli olarak TKP'nin "revizyonist" olduğunu söylerlerdi. Inanırdım. Kendimi bilinçsiz, ötekilerini ise "bilinçli" sanırdım. Ne kadar yanıldığımı 1 yıldan bu yana okuduğum Atılım öğretti bana. Atılım'da biz işçilere seslenen yazıları, sendikalarımıza sahip çıkmamızın zorunluluğunu okudum. Düşündüm, çok düşündüm. Sorularımın yanıtlarını buldum Atılım'da.

TKP'nin Duisburg'ta yapılan 65. kuruluş yıldönümünü kutlama toplantısına maddi sıkıntıda olduğumdan gidemedim. Toplantıya katılmamı teklif eden ve benimle aynı işletmede çalışan arkadaşım daha sonra yine geldi. "Bir sohbet toplantısı olacak, katılır mısın?" dedi. Toplantı yerine gittiğimizde başkalarının da olduğunu gördüm. Tam, acaba ne konuşulacak derken, içeriye Haydar Kutlu'nun girdiğini gördüm. Karşılıklı sohbet ettik. Ülkemizin içinde bulunduğu durumu konuştuk uzun uzun. Bunalımdan çıkış yolu üzerine konuştuk. H. Kutlu "TKP bunu yalnız başına başaramayacaktır, sizler desteklemelisiniz, asıl sizler harekete geçmelisiniz" diyordu. "Tüm sol partilerin birleşmesi, Sol Birlik'in güçlendirilmesi gerekir" diyordu. "Yokuştaki trenin düzlüğe çıkarılması için çekici güç olacağız" diyordu. Ve ben de kendi kendime Haydar Kutlu, açık sözlü, alçak gönüllü, samimi ve dürüst konuşmaları ile TKP'ye olan sempatimi, bir yıldan buyana okuduğum Atılım'dan sonra daha da perçinleştirdi, diyordum.

Daha geniş bakmak, daha sorumlu yanaşmak

B. Aydın/FAC

Ben kültür ve sanata ilgim kadar, ülkemdeki politik gelişmelere de gücüm nispetinde duyarlı olmaya çalışan bir aydınım. Ancak TKP'nin 65. kuruluş yıldönümü münasebetiyle düzenlenen geceyi izledikten sonra tüm bu konular ve kendi yerim üzerine bir kere daha düşünme gereği hissettim. Nasıl oldu bu?

Bir tanıdık bana "Böyle bir kutlama var gelir misin?" dediğinde, "Çok isterdim ama vaktim yok" gibi yuvarlak bir cevap vermiştim. Tanıdığım birçok insan gibi, ben de partiye karşı ürkek davranıyordum. Onlar gibi ben de TKP'nin artan etkisinden haberdardım. Ama nedense, bulunduğum bu çevrede başka sol partilerden rahatlıkla söz edilirken, iş TKP'ye gelince, adı geçsin istenmezdi. Sanki yokmuş gibi davranılırdı.

Ama sonunda "ne olursa olsun gideceğim" dedim. Başlama saatinden birkaç dakika önce geldim salona. Kapılar henüz kapanıyordu. Bir tanıdığın çıkmasıyla bilet sağlayarak içeri girdim. Ama doğrusunu söyleyeyim hep önüme bakıyordum. Sanki bir tanıdık çıkacak, "Yahu sen de mi, hiç ummazdık" diyecek sanıyordum. Her taraf tıklım tıklımdı. Vücudumu ateş bastı. Geri dönmekle dönmemek arası, yürüdüm insanların arasından. Herkes oradaydı sanki. Sanatçı, doktor, öğretmen, çeşitli Türkiye'li sosyal danışmanlar vb. Bu kez rahatladım, yalnız değilim artık diye düşünüyordum. Salona girdiğimde ise, bir anda binlerce kişiyle karşılaşınca "Ohoo!" dedim, "kimsenin benimle ilgilenecek hali yok, atı alan Üsküdar'ı geçmiş bile". Korkumun ve çekingenliğimin ne ölçüde yersiz olduğunu anladım.

Haydar Kutlu'nun konuşması, kim olursa olsun, kendisini her dinleyeni, her insan olanı bir kez daha durup şöyle bir düşünmeye itiyordu. Bende de aynı etkiyi yaptı. Artık olaylara daha geniş bakmanın, daha sorumlu yanaşmasını öğrenmenin zamanı geldi diye düşünüyorum. Her şeye karşın henüz tüm endişelerimi yendim diyemem. Ama en azından, bundan sonra TKP'den daha yürekli söz edebileceğim.

Nasıl oluyor da..?

F. Karslı/İzmir

Değerli yoldaşlar,

Parti radyoları ve Atılım yalnızca bizim çalışmalarımıza ışık tutan bir rehber değil. Bunlar aynı zamanda bizim dünyaya açılan penceremiz, gözümüz ve kulağımız. Ülkemizin ve dünyanın dört bir köşesinde olup bitenleri biz Atılım'dan ve özellikle radyodan öğreniyoruz. Gerçekten de Atılım ve radyolar gönüllü muhabir arkadaşlarımızın özverili çalışmaları sonucu diktatörlüğün sansürünü yırtmıştır.

Ne ki, değerli yoldaşlar Batı Avrupa'daki Türkiyeli demokrasi güçlerinin çalışmalarına ilişkin haberler konusunda aynı şeyleri söyleyemeyeceğim. Batı Avrupa'daki Türkiyeli demokrasi güçlerine ilişkin hemen hiçbir haber yasal basında yer almıyor. Karalama amacıyla verilmiş düzmece haberler dışında. Biz bunlar için radyomuza kulak veriyoruz. Zaman zaman Türkçe yayın yapan çeşitli radyolardan, şimdi Batı Avrupa'da bulunan Türkiyeli yığın örgütlerinin temsilci ve yöneticilerinin, çeşitli toplantılara katıldıklarını Türkiye demokrasi güçleri ile dayanışma için aktif çalıştıklarını duyuyoruz. Bunların ayrıntılarını öğrenmek için radyomuza dikiyoruz kulağımızı. Ama radyomuz bunlardan ya hiç sözetmiyor, ya da çok gecikmeli olarak yalnızca bir ikisi, kısa bir şekilde yer alıyor yayınlarda.

Oysa Batı Avrupa'daki Türkiye ile dayanışma çalışmalarından aradan çok zaman geçmeden haberdar olmak, dünya kamuoyuna Türkiye ile ilgili gerçeklerin ve halkımızın savaşımının duyurulduğunu, destek topladığını bilmek hem bizi moral olarak güçlendiriyor, hem de propaganda çalışmalarımızı daha etkili kılıyor. Ülkemizdeki tekelci basının düzmece, karalama haberlerini etkisiz kılmamız için bu zorunludur.

Bir kez daha sormak istiyorum; Türkiye'deki haberlere konan sansürü yırtan TKP'nin Sesi nasıl oluyor da, Türkiye basınında Batı Avrupayla, buralardaki dayanışma eylemleri vb. ile ilgili haberlere konan yasağı yırtamıyor?

Toplantıları sürdürüyoruz

A.D./Fransa

Bulunduğumuz bölgede, TKP sempatizanı emekçiler olarak, TKP'nin 65. yıldönümü kampanyasını değerlendirme toplantılarını sürdürüyoruz. Bu kampanyayı ve Duisburg'daki kutlama gecesini değerlendirmek için, daha önce toplam 37 kişinin katıldığı iki toplantı düzenlemiştik. Daha sonra, toplam 41 kişinin katıldığı iki toplantı daha yaptık. Bu toplantılarda da herkes sertbestçe görüşlerini, düşüncelerini dile getirdi. Bu toplantının tutanaklarını da parti basınına ulaştırdık.

Kasım 1985 toplantısı:

Sol Birlik öteki sol ve demokratik güçlerle tek tek ya da kalıcı eylem birliklerine hazırdır

Aralık 1984'te PPKK, TİP, TKEP, TKP, TKSP ve TSİP'den en üst düzeyden delegasyonların katıldığı bir toplantı ile kuruluşunu açıklayan SOL BİRLİK, Kasım 1985'de bu düzeyde yeni bir toplantı yaptı. Toplantıda geçmiş dönemin çalışmaları gözden geçirildi, dünyadaki ve Türkiye'deki güncel politik gelişmeler ışığında, önümüzdeki dönemde yürütülecek çalışmalar hakkında kararlar alındı. Bir yıldır çeşitli saldırılara hedef olmuş olan Sol Birlik, dayanıklılık yeteneğini kanıtlayan bu toplantıdan sonra bir bildiri yayınladı. Sol Birliğin, üzerine düşen sorumluluğun bilinciyle davrandığını ortaya koyan bu bildirisinde, öteki sol politik hareketlere, tüm demokrasi güçlerine, diktatörlüğe karşı demokrasi mücadelesinde, acil istemler etrafında işbirliği çağrısı yapılıyor. Sol Birlik gazetesinin, 13 Kasım 1985 tarihli özel bir sayıyla tam metnini yayınladığı bu bildiride, ABD'nin barış düşmanı politikası mahkum edildikten ve ülkedeki durum değerlendirildikten sonra şöyle deniyor:

"Son politik gelişmeler sol güçlerin omuzundaki tarihsel sorumluluğu daha da artırıyor. Yaşanılan süreci vakit yitirmeksizin etkilemek, demokratik hak ve özgürlükler için mücadelede yığınları aktif bir şekilde yönlendirmek, işçi ve emekçi kitlelerin önüne, onların en temel istemlerini kararlılıkla savunan birleşik ve etkin bir politik güç olarak çıkmak zorunludur. Bu olanaklıdır, çünkü sol güçler ilk günden itibaren işçi ve emekçi halkın demokratik kazanımlarını, onun en temel yaşamsal istemlerini tüm baskı ve zorbalığa karşı kararlılıkla savundu. Şimdi çok daha geniş güçler onların ileri sürdüğü istemlere sahip çıkıyor, bugünkü rejimin değişmesi gerektiğini söylüyor. Faşizme karşı bu güçleri birleştirmek, yığınların kendi istemleri temelinde aktif politik mücadeleye çekilmelerini sağlamak ve yığın hareketlerinin önünü açmak olanaklıdır.

Bunun için sol güçlerin birliği yaşamsal önem taşıyor. Sol Birlik Türk ve Kürt halklarının, tüm demokrasi güçlerinin en ivedi istemlerini hayata geçirmek ve faşist diktatörlük rejimine son vermek amacıyla;

– İdamların ve işkencenin durdurulması, yeni tutuklamalara son verilmesi,

– Siyasi tutukluları kapsayan genel affın bir an önce çıkartılması,

– Kürt halkı üzerindeki baskıların kaldırılması, Kürt halkının ulusal demokratik haklarının tanınması,

– "Terörle Mücadele Örgütü" vb. kuruluşların dağıtılması,

– Korkunç boyutlara varan işten çıkarmaların durdurulması, işsizliği ve pahalılığı önleyecek tedbirlerin alınması, dış borç ödemelerinin durdurulması,

– Tüm çalışanlar için grevli, toplu sözleşmeli sendikal hakların eksiksiz elde edilmesi,

– Barıştan, yumuşamadan, silahsızlanmadan yana bir dış politika izlenmesi, Savunma İşbirliği Anlaşması, Mutabakat Belgesi ve aynı nitelikteki diğer ikili anlaşmaların iptal edilmesi için başta sol güçler, işçi sınıfı ve emekçi halklarımız olmak üzere tüm demokrasi güçlerini ortak mücadeleye çağırıyor.

Sol Birlik bu güçlerle tek tek veya kalıcı eylem birliklerine hazırdır. Sol Birlik yukarıdaki taleplerin hayata geçirilmesi, demokratik hak ve özgürlükler uğruna yürütülen mücadelenin güçlendirilmesi için üstüne düşen sorumluluğu yerine getirecek, bu amaçla diğer sol ve demokratik güçlerle kalıcı bir eylem birliğinin oluşturulması doğrultusunda olanca çabayı harcayacaktır."

Sol Birlik'in PKK üzerine açıklaması

Geçtiğimiz günlerde İsveç'te Kürdistan Öncü İşçi Partisi'nin 10. yıl kutlama gecesinde yeni bir cinayet işlendi. Bu PKK'nın neden olduğu ilk olay değil ve gelişmeler sonuncu olmayacağını da gösteriyor. Çünkü PKK, politik mücadelede devrimcilik adına bireysel terörist ve mafya türü yöntemleri egemen kılmak için ısrarlı bir çizgi izliyor. PKK'nın kendisinden ayrılan herkesi "hain" diye niteleyerek onları fiziksel olarak yoketme taktiklerine başvurduğu ve kendi dışındaki bütün sol ve yurtsever politik güçleri "oportünist, revizyonist, pasifist" diye damgalayarak, birçoğu ile kaba kuvvete dayanan, silahlı saldırıları da içeren çatışmalara girdiği biliniyor. Ortadoğu'da ilerici, yurtsever güçleri bölmeyi amaçlayan bir dizi olaya karıştığı ve nihayet bu tutumunu yurtseverlere ve komünistlere karşı silahlı saldırılar düzenlemeye kadar vardırdığı görülüyor. PKK bütün bu eylemlerini kendi yayın organlarında açıkça savunuyor. Kendi dışındaki bütün ilerici, devrimci ve yurtsever güçleri "işbirlikçi ve yokedilmesi gereken düşman" olarak hedef gösteren ve inanmış birçok Kürt devrimcisini bu güçlere karşı tek yönlü koşullandırmayı amaçlayan bir propaganda yürütüyor. PKK yöneticilerinin bilinçli olarak tırmandırdığı bu süreç, her devrimcinin kafasında izlenen politikanın neyi amaçladığı sorusunu gündeme getiriyor.

Bireysel terörist yöntemlerle kendinden olmayanları, hatta sınıf düşmanlarının temsilcilerini fiziksel olarak yoketme devrimcilere ve komünistlere yabancıdır. Bu tür yöntemlerin politik mücadeleye verdiği zarar devrimci teori ve pratikte yeterince kanıtlanmıştır. Kaldı ki, PKK'nın eylemleri bireysel terörizm boyutlarını da aşmıştır. Bu eylemlerden kim yararlanıyor sorusunun yanıtı açık ortadadır. Faşist diktatörlük bunlardan insanlığın en yüce amaçları uğrunda en önde, büyük bir özveriyle mücadele eden, halklarımızın en iyi evlatları olan devrimcileri karalamak, onları adi birer suçlu, sıradan birer katil gibi göstermek için yararlanıyor. Halklarımızın, ilerici, demokrat ve yurtsever güçlerin üzerindeki baskı ve zorbalığı daha da arttırmak için gerekçe olarak kullanıyor. Avrupa'da demokrasi güçlerinin aktif çabalarıyla elde edilen cuntayı tecrit etme yönündeki kazanımların yitirilmesine, diktatörlüğün sürdürdüğü zorbalığı "terörizme karşı alınmış önlemler" olarak göstererek kendisini kamuoyunda aklamasına olanak sağlıyor. Bu eylemlerden Batı Avrupa gericiliği yabancı düşmanlığını körüklemek, yeni anti-terör yasalarıyla demokratik hak ve özgürlükleri kısıtlamak, polis baskısını yoğunlaştırmak ve ilerici güçleri toplumdan tecrit etmek için yararlanıyor. Böylesi yöntemler MİT, CIA ve benzeri gizli servislerin, karanlık güçlerin faaliyetleri için de son derece uygun ve çok tehlikeli provokasyonlara açık bir ortam yaratıyor. Yakın geçmişte yaşadığımız deneyler, bir dizi "faili meçhul cinayet" ve bilinçli olarak tırmandırılan terör ortamından kimlerin yararlandığını yeterince göstermiştir.

Sınıf düşmanlarının bu kadar açık bir biçimde yararlandığı bu eylemlerin zararları ortadayken, böylesi bir politikada ısrarın anlamı nedir? Hangi politik kazanım uğruna bu eylemler yayın organlarında savunulmaktadır? Uluslararası işçi sınıfı hareketinin yüzyıllar boyu süren mücadelesinin biriktirdiği tarihsel deneyim böylesi yöntemlerin hiçbir politik yarar getirmediğini kanıtlamıştır. Çünkü işçi sınıfının, ulusal kurtuluş savaşı veren yurtsever güçlerin soylu amaçlar için verdiği kavga politiktir. Bu kavga her türlü baskıdan uzak, savaşsız ve sömürüsüz bir dünya kurmak amacıyla iktidarı kazanmak için yürütülen politik bir mücadeledir. Bu amaca ne "bir avuç kahraman"ın eylemi, ne de "bir avuç işbirlikçi veya hain"in yokedilmesi sonucu varılabilir.

Devrimcilik adına, Marksizm-Leninizm adına bu cinayetler durdurulmalıdır. Bu eylemler ilerici kamuoyunda açığa çıkarılarak mahkum edilmeli ve sorumluları yalnız bırakılmalıdır. İşçi

→

Yanıt bekleyen temel soru

Başı sayfa 1'de

ABD yönetiminin böyle bir savaş planını uygulamada, Muş ve Batman'da genişletilen havaalanlarından, Diyarbakır Pirinçlik üssünden yararlanacağı, ayrıca yine aynı amaçla Ağrı dağına laser silahları ve Boğazlara Patriot roketleri yerleştirmek istediği öğrenildi. Evren-Özal yönetimi Türkiye'nin bu planlarda rol almasına karşı çıkmıyorlar, tersine ABD "yardım"ının artması karşısında her isteneni yapmaya hazır olduklarını açıklıyorlar.

Bugün alternatif somuttur. Kapitalist ve sosyalist ülkeler ya birlikte, yanyana barış içinde yaşayacaklardır ya da savaşıp birlikte yokolacaklardır. Üstelik "yıldızlar savaşı" gibi bir projenin gerçekleştirilmesi, nükleer savaşın başlamasına karar verilmesinin ister istemez karmaşık bilgisayar sistemlerine, rastlantıya terkedilmesi demek olacaktır. Bu bir yana, Türkiye açısından böylesi bir savaşa katılıp katılmama gibi bir tercih yapma olanağı hiçbir zaman olmayacaktır. Herşey Pentagon'dan yönetilecektir.

Bu koşullarda, şimdi uluslararası durumda artan olanaklar karşısında Türkiye'nin tutumu ne olacaktır? Türkiye son beş yıldır olduğu gibi gözü kapalı, emperyalizmin en gerici güçlerinin çektiği yere sürüklenmeyi sürdürecek midir? Yoksa kendi ulusal çıkarlarını başa alarak hem kendi güvenliğinin korunmasını sağlayacak hem de bölge ve dünya güvenliğinin sağlanmasına katkıda bulunacak egemen bir barış politikası mı uygulayacak?

Bu sorunun yanıtı yarın değil, bugün verilmelidir. Yarın çok geç olabilir. Bu sorunun yanıtı Evren-Özal yönetiminin eline bırakılamaz. Onların kendi başlarına ABD'den bağımsız söz söyleme olanak ve yetenekleri yoktur. Bu sorunun yanıtını demokrasi güçleri vermelidir. Bunun için herşeyden önce tüm muhalefet güçlerinin ülkemizi ve dünyayı bekleyen tehlikeleri bütün boyutlarıyla görüp gereken sorumlulukla davranmaları ve ulusal çıkarlarımızı, barışı ve güvenliğimizi başa alan bir anlayışta birleşmeleri zorunludur.

Halkımızın ve ülkemizin geçmişte eşi görülmedik ağırlıktaki ekonomik ve sosyal sorunlarını çözebilmek, katmerleşen geri kalmışlığımızı giderebilmek için öncelikle dışarda istikrarlı, güvenlikli bir dışpolitik ortama, içerde demokrasiye ihtiyacımız var. Son beş yıl, ABD emperyalizmi ile yakınlaştığımız ölçüde bunlardan uzaklaştığımızı gösterdi. ABD bize güvenlik sağlamıyor, sağlamaz. Kendi güvenliğimizi kendimiz sağlamalıyız.

Şimdi görev, bir yandan Evren-Özal yönetimi üzerinde ABD yönetimine yeni ödünler verilmesini önlemek ve SİA'nın feshedilmesi için olanaklı olan en büyük baskıyı uygulamak, biryandan da ulusal egemenliği yeniden elde edebilmek, bir an önce ulusal çıkarlara dayalı barışçı bir dış politikayı yaşama geçirebilmek için demokrasiyi kazanma savaşımını alabildiğine yükseltmektir.

Eğer ABD Cenevre'de yapılan

Başı sayfa 1'de

da Cenevre'de kabul edilen ortak açıklama temelinde hareket etmeye hazır olmasına bağlı olacaktır. Sovyetler Birliği kendi payına bu görevin çözümü için gereken herşeyi yapacaktır ve ABD yönetiminden de aynı tutumu beklemektedir.

SBKP dış politikasında bundan böyle de hiç şaşmadan, her halkın kendi yolundan ilerlemede, dostlarını ve bağlaşıklarını seçmede egemenlik hakkına sahip olduğu görüşünden hareket edecektir. Politikanın doğruluğunu ve etkinliğini belirleyen, günümüz dünyasının gerçeklerini, onun çokyönlülüğünü, çok sayıda ve değişik devletlerin birbiriyle çoğu kez çelişen farklı çıkarlarının varlığını hesaba katabilme, tartışmalı uluslararası sorunların çözümünü, ana amaç olan nükleer savaşı önleme amacının hizmetine sokabilme ustalığıdır. SBKP tam da böyle hareket etmektedir.

Polit Büro, silahlarda köklü bir azaltma sağlanması, bu temel üzerinde Sovyet-Amerikan ilişkilerinin normalleştirilip istikrara kavuşturulması ve dünya savaşı tehlikesinin ortadan kaldırılması için çabaları azaltmamak gerektiğini belirtti. SSCB ile ABD arasında, bu arada en üst düzeydeki diyaloğun sürdürülmesi ve derinleştirilmesi konusunda Cenevre'de varılan görüş birliği, bu bakımdan önemli bir rol oynamalıdır.

SSCB ile ABD'ni kaçınılmazlıkla çatışmaya, hele hele savaşa mahkum edecek çelişkiler yoktur. Bu devletler arasında ortaya çıkan sorunları çözmek, yalnız eşitlik ve eşit güvenlik ilkesine, üçüncü ülkelerin çıkarlarına zarar verilmemesi ilkesine titizlikle uyulması durumunda olanaklıdır. SSCB ile ABD arasındaki ikili ilişkilere ilişkin pratik sorunlar, karşılıklı yarar ve içişlere karışmama temelinde düzenlenmelidir.

Atom çağında, değişik toplumsal düzenleri olan devletlerin barış içindeyan yana yaşamasından başka sağlıklı bir alternatif yoktur, olamaz. Sovyetler Birliği'nin bütün ülkelerle, bu arada Amerika Birleşik Devletleri ile ilişkilerini bu yadsınmaz gerçek belirlemektedir ve belirleyecektir.

Varşova Antlaşması üyesi devletlerin en üst düzeydeki temsilcileri, 21 Kasım günü Prag'da yaptıkları toplantıda, Mihail Gorbaçov'un Cenevre'de yürüttüğü çalışmaları, sosyalist topluluk ülkelerinin ortak barışçı konumlarının ve Ekim 1985'de Politik Danışma Komitesinin oturumunda kabul edilen dış politika programının geliştirilmesine son derece önemli bir katkı olarak değerlendirdiler.

Prag toplantısına katılanların, Avrupa'da ve dünyadaki gelişmelerde iyiye doğru bir dönüş sağlamak için bundan böyle de elden geleni yapmaya hazır olduklarını vurgulamaları, kardeş ülkelerin birliğini, sınıfsal dayanışmasını ve tüm alanlarda işbirliğini güçlendirmeye hazır olduklarını kaydetmeleri, ilkesel önem taşımaktadır.

---

sınıfının yüce ideallerine daha fazla gölge düşürülmesine izin verilmemelidir. Sınıf düşmanının ve gerici güçlerin politik, ideolojik saldırıları için yeni olanaklar hazırlanmamalıdır. PKK'nın bu eylemleri daha da tehlikeli boyutlara tırmandırmasının önü alınmalıdır. Olayların gelişimi ve yakalananların üzerinde çıkan belgeler, verilen ifadeler, daha birçok kişinin isminin de bulunduğu "ölüm listesi"nin varlığı yolundaki söylentileri güçlendiriyor. Vakit yitirmeksizin bu provokasyon açığa çıkarılmalı ve önlenmelidir.

Bizler İsveç'teki son cinayeti şiddetle protesto ediyoruz. Kürdistan Öncü İşçi Partisi'nin gecesini izlemeye gelmiş bir kişinin, hangi gerekçeyle olursa olsun, hunharca öldürülmesinin devrimcilikle en küçük bir ilişkisi olamaz. Bu nitelikte bir gecenin, böylesi bir politik cinayetle açıkça provoke edilmesi, eylemin tüm ilerici, demokratik ve yutsever güçlere yöneldiğinin bir göstergesidir. Bizler bu tehlikeli gidişi durdurmak için elimizden gelen herşeyi sorumlulukla yerine getireceğiz. Bu tür yöntemlerin politik mücadeleden sökülüp atılması için çabalarımızı kararlılıkla sürdüreceğiz.

SOL BİRLİK
PPKK, TİP, TKEP,
TKP, TKSP, TSİP

"Birleşik Alman"..

Başı sayfa 1'de

lahının kullanılabileceğini kanıtladılar. Başta Türk-İş olmak üzere tüm sendikalar birleştiklerinde ve ellerindeki gücü harekete geçirdiklerinde, rejime karşı işçi haklarını ve demokrasiyi aktif ve kararlı biçimde savunduklarında sonuç elbette şimdikinden çok farklı olacaktır.

Bugün emperyalist kuruluşların dayatmalarıyla yıkıma sürüklenen tarım alanında, taban fiyatlarının düşüklüğünden, borçlarını ödeyememekten, tarlasının, traktörünün haczedilmesinden şikayetçi olan köylü, her türlü demokratik eğitim hakkı kısıtlanmış, mevcut yasalara göre dernek kurmaları bile engellenmek istenen üniversiteli gençler, Başbakan Özal tarafından küstahça "size iş bulmak zorunda mıyız?" diye azarlanan işsizler, herkes, beş yıldır diktatörlüğün kan kusturduğu emekçi halkımız durumunu ancak, grevci işçilerin geçerliliğini kanıtladıkları yoldan yürüyerek, birleşerek ve "hak verilmez alınır" ilkesini yaşama geçirerek değiştirebilir.

Diktatörlüğün...

Başı sayfa 12'de

başkanlığına iletti. Nasıl ki demokrasi isteyen aydınları yargılamakla, diktatörlük kaldırdığı bir taşı ayağına düşürmüşse, şimdi de Türk Tabibler Birliği hakkında soruşturma başlatmakla, doktorları yargılamaya kalkmakla bir kez daha ayağına düşecek bir taşı kaldırmıştır. Demokrasi güçlerinin her eylemi diktatörlüğü sıkıştırıyor. Halkı sorunlarının çözümü için savaşıma yüreklendiriyor, demokrasi hareketine güç katıyor. Diktatörlüğün duvarında açılan her küçük çatlak, yarın bu çatlağı genişletecek halkın hareketine yol gösteriyor.

İdam cezaları durdurulsun! İşte, insanı yaşatmakla görevli doktorlar, idam cezaları durdurulsun diyerek demokrasi savaşımına, genel af için savaşıma omuz verdiler. Demokrasi adına sözle yetinmeyip, demokrasi için savaşa atıldılar. Onları soruşturmalar, yargılamalar bekliyor. Ama açtıkları yoldan şimdi daha çok doktor geçecektir, "idam cezaları durdurulsun, zindanların kapısı açılsın, genel af çıksın" diyen anaların, babaların, eşlerin sesi daha gür, daha yürekli yükselecektir.

Komünist yaratıcılık ve barış programı

Başı sayfa 6'da

yet toplumunu niteliksel bakımdan yeni bir düzeye yükseltecektir.

Çağımızın tanımı

SBKP Programı'nın yeni biçimi, dünya gelişmesindeki temel eğilimleri dikkate alıyor ve içinde yaşadığımız çağın karakteristik özelliklerini ayrıntılı olarak yeniden formüle ediyor:

"Bu kapitalizmden sosyalizme ve komünizme geçiş, iki sosyal-politik dünya sisteminin tarihsel yarışması, sosyalist ve ulusal kurtuluş devrimleri, sömürgeciliğin çöküşü, toplumsal gelişmenin ana itici güçlerinin -dünya sosyalizminin, işçi ve komünist hareketinin, kurtulmuş devletler halklarının, yığınsal demokratik hareketlerin- emperyalizme, onun saldırganlık ve baskı politikasına karşı, demokrasi ve toplumsal ilerleme için savaşım çağıdır."

Leninist Partinin programının her satırı savaşı önlemeye, dünya barışını korumaya, farklı toplumsal sistemlere sahip ülkelerin barış içinde yanyana yaşaması ilkelerinin zaferini sağlamaya yöneliktir.

Partinin görevleri

SBKP, sosyalist ülkeler arasındaki dostluk ve işbirliğini güçlendirmeyi, öteki komünist partilerle birlikte sosyalist topluluğun güç ve etkisini artırmayı, sosyal ilerleme güçleri ile ulusal kurtuluş güçleri arasındaki bağlaşıklığı sağlamlaştırmayı başa alıyor.

Program taslağı, uluslararası komünist hareketin bir kolu olarak SBKP'nin, dünya işçi sınıfı ve onun öncüsü dünya komünist hareketi karşısındaki sorumluluğunu vurguluyor, partinin, ortak devrimci ülküleri ve proleter enternasyonalizmi ilkelerini yüksekte tutmaya devam edeceğini, Marksizm-Leninizmin arılığını dogmatizme ve revizyonizme karşı korumak için ve burjuva ideolojisinin işçi sınıfı hareketi üzerindeki etkilerine karşı aralıksız savaşım yürüteceğini belirtiyor.

SBKP işçi sınıfının ve bütün halkın partisidir, Sovyet toplumunun öncü ve yönetici gücüdür, yığınların tarihsel yaratıcı eyleminin esinlendiricisi ve örgütleyicisidir. Taslak yeni tarihsel koşullarda partinin bu rolünün daha da arttığını belirtiyor ve komünistleri ve parti örgütlerini daha yüksek bir politik ve örgütsel etkinlik düzeyine çağırıyor. SBKP Tüzüğü'nde yapılan değişiklikler bunu gerçekleştirmeyi amaçlıyor.

Burada vurgulanmaktadır ki, toplumun politik öncüsü olarak SBKP, parti üyeliğine, demokratik merkeziyetçiliğe, kollektivizme ve proleter, sosyalist enternasyonalizme ilişkin zamanın sınavını vermiş Leninci ilkelere ardıcıl bağlı kalmayı sürdürecektir. SBKP günlük çalışmalarında partide ve devlet ve ekonominin yönetiminde Leninci çalışma stiline bağlı kalacak, politikasının bilimsel temelini güçlendirecek, yığınların kollektif zekasına ve deneyine daha geniş dayanacak ve onların toplumsal girişimciliğini güçlendirecektir. SBKP ideolojik, teorik, politik, eğitsel, örgütsel ve ekonomik faaliyetin birliğine çok daha büyük önem veriyor, parti çalışmasında rutin çalışmaya, tutuculuğa karşı uzlaşmasız savaşım yürütüyor.

ATILIM önümüzdeki sayılarda okuyucularını SBKP Programı'nın yeni biçimi konusunda aydınlatmayı sürdürecektir.

Daha güçlü TKP için parti örgütünün daha etkin politik...

Başı sayfa 2'de

olaylara müdahale edebiliyoruz. Böyle bir durumdaki bir işyerinde işçilerin sendikalaşma isteği, Türk-İş ve yeni türedi bir bağımsız sendika arasında ikircimli kalmaları nedeni ile gerçekleşemiyordu. Örgütümüzün bu işyerine yönelen çabaları ile Türk-İş'e bağlı sendikada örgütlenme sağlandı. İşçilerin bu savaşımını her aşamada destekledik ve yol gösterdik.

Şimdi durum nasıl ?

Bu gelişmelerden sonra ortaya çıkan somut durum şöyle oldu: Yaklaşık bütün parti üye ve sempatizanlarının ortak çalışmalara katkısı sağlanabildi. İşçiler tarafından tanınan ve çekim merkezi durumunda olan üye ve sempatizanlar olumlu çalışmalar yapıyor ve yapılacak işler, politik çalışma konusunda düşünceleri gelişiyor. Onları etkileyen, yardımcı olan ve yönlendiren üye ve sempatizanlarımız var. Tüm kadroların çalışmalarını yöneten, politik çalışma, propaganda, eğitim vb. konularda somut materyallerle destekleyen, örgütlerin politik yönlendirici olarak işlevlerini artıracak ve onları eğitecek olan komitemiz daha düzenli, planlı bir çalışma yürütüyor.

Bölgemizdeki işçi yataklarında düne göre daha hareketli bir ortam var. Bu hareketliliğin göstergeleri şöyle sayılabilir:

Fabrikalarda işçiler işçi sağlığı, iş güvenliği, işten atılmalar vb. konularda patronlara baskı yapmalarını sağlamak için 10-20 kişilik gruplarla sendikalarına gidiyorlar. Yani işçiler arasında sendikal savaşıma aktif katılma istekleri yükseliyor. Bu istemler yer yer kendiliğinden, ya da yönlendirici etki altında eylemlere dönüşüyor. Örneğin, ücretlerin gecikmesi, verilmemesi gibi durumlarda birçok yerde iş bırakması örneği yaşandı.

Emekçiler arasında hayat pahalılığına karşı açık tepkiler var. Kendi aralarındaki konuşmalarda hükümete küfrediyorlar. Bu hükümetin işçilere birşey vermeyeceği konusu birçok işçinin dilindedir. Diğer kesimler arasında da belirgin hoşnutsuzluk belirtileri ve bunu dile getiren konuşmalar görülüyor.

1 Mayıs eylemlerimiz bölgede yankı uyandırdı. Herkes bildiri vb. eylemlerimizi konuştu. Sözlü propagandamız daha geniş kesimlere ulaştı. Polisin tepkisi de sert oldu. Bir-iki gün süren onlarca ekip arabasının katıldığı yıldırma, sindirme eylemleri uygulandı.

Bu ortam içinde bizim çalışmalarımız geçmişe göre daha etkilidir. Buna rağmen etkimiz çalışma alanımızın belirli bir kesiminde hala sınırlı kalıyor, eksikler taşıyor.

Ne yapacağız ?

Legal olanaklardan yararlanan parti üye ve sempatizanlarını ve parti örgütlerini daha da etkin bir çalışmaya yöneltmek gerekiyor. Öte yandan üye ve sempatizanlarımızı geliştirmeli, eğitmeliyiz. Aynı zamanda yeni ilişkilere yönelerek etki alanımızı tüm bölgeye yaymalıyız. Bu etkiden illegal örgütlenmemizi tüm bölgeye yaymada ve güçlendirerek geliştirmede yararlanmalıyız.

Tüm bu çabalarımız işçilerin, emekçilerin tepkilerini, eylemlerini demokrasiyi kazanma savaşımına bağlamak doğrultusunda sürecektir. Tepkileri eyleme dönüştürmeli, eylemleri desteklemeli ve daha ileri götürmeliyiz. Atılım bölgemizde 20'ye yakın işyerine girerken bugün 30 işyerine ulaşıyor. Bu işyerlerinin sayısını artırmak, daha çok bildiri ve diğer yazılı propaganda materyali çıkarmak, sözlü ajitasyon-propaganda çalışmalarımızı geliştirmek, işçileri, emekçileri ilgilendiren her olay karşısında girişimci, yaratıcı bir çaba ile tutum almak ve onlara yol göstermek gerekiyor. İşyerlerindeki, emekçi mahallelerindeki olayları, emekçilerin düşüncelerini, bizim yaptıklarımızı ve düşündüklerimizi parti yayın organlarına ulaştırma çabalarımızı artırmalıyız. Böylece merkez yayınlarının yürüttüğü propaganda çalışmaları bize güç katacak ve parti organları bizi daha somut bir yönlendirme ile destekleyebilecektir.

Çalışmalarımız sırasında çalışma alanımızdaki her gelişmeyi, her adımla ele alıp incelemeliyiz. Parti politikasını bölgemizin özellikleri ve olanaklarına uygun olarak başarı ile uygulamak için bu zorunludur. Başarımızın ölçüsü, politik çalışmalarımızın işçiler, emekçiler üzerindeki somut, gözle görünür etkileri olacaktır. Çabalarımız üye ve sempatizanların yetkinleşmesinin başlıca itici gücünü oluşturacaktır. Her politik görevin gerçekleştirilmesi, gizlilik kurallarını eksiksiz uygulamak, illegal örgütü güçlendirmek görevi ile birarada olacaktır.

Günün devrimci görevi olan demokrasiyi kazanma savaşımına yığınları katmamız, politik çalışmaları güçlendirmemizle olanaklı olacaktır.

ATILIM 15 Günlük Gazete, Herausgeber: Ermis Verlag, Druck/Baskı: Offsetdruckerei B. Ronnes-4190 Kleve, İsteme Adresi: Postfach 10 10 16, 4300 Essen 1, Ödeme: Ermis Verlag, Stadtsparkasse Essen, BLZ 360 501 05, Konto Nr. 712 703, Fiyatı 1.-DM, Abone: 1 yıllık 48.-DM

Henüz zaman varken herkes sesini yükseltmeli

SİA iptal edilmeli

Bugün Türkiye'nin gündemindeki en ivedi, ivedi olduğu kadar da ülkenin kaderiyle yakından bağlı olan konu nedir? Bu sorunun yanıtı kuşkusuz Türkiye ile ABD arasındaki Savunma İşbirliği Anlaşması görüşmelerinin nasıl sonuçlanacağıdır.

Militarist generaller ABD'nin de isteği ve desteği ile darbe yapıp erke el koyduktan altı gün sonra, 18 Eylül 1980'de kendilerini parlamento yerine koyup, beş yıl süreli SİA'nı yürürlüğe soktular. Ve bu beş yıldır Türkiye her bakımdan en karanlık, en acılı günlerini yaşıyor.

Evren-Özal yönetimi, anlaşmanın 7. maddesi kendilerine, karşı tarafı **"her an"** görüşmeye çağırma ve görüşbirliği sağlanamazsa SİA'nı feshetme olanağı tanımasına karşın, ABD'nin verdiği sözleri tutmadığını açıklamak için yıllarca bekledi. Sürenin bitimine bir gün kala, 17 Eylül tarihinde "varolan dengesizliğin giderilmesi" istemiyle, ABD'ne resmen başvurdu. Ama Özal'ın daha geçtiğimiz Nisan ayında, Amerika gezisi sırasında açıklamış olduğu gibi diktatörlük "fesih"i baştan dışarda bırakan bir tutumla, yalnızca "görüşme" isteminde bulundu. Böylece Evren-Özal yönetimi Amerika ile masaya, eşit bir taraf olarak değil, efendisinden "bahşiş" bekleyen bir tavırla oturmuş olduğunu baştan ilan etti. Nitekim ABD, bizim için çok daha büyük tehlikeler getirecek yeni ödünler almadan bu "bahşişi" bile vermeyeceğini açıkladı.

Şimdi görüşmelere sırtı yerde güreşmeyi gönüllü olarak kabul ederek başlamış olan Evren-Özal yönetiminin, bu ihanetini gizlemek için yeni manevralara giriştiği görülüyor. Kamuoyunun dikkatini görüşmelerden uzaklaştırmak, işi "olağan"laştırmak, laçkalaştırmak için yeni oyunlara, şaşırtmacalara başvuruluyor. Herşeyin olup bittiği, anlaşmanın otomatik olarak bir yıl daha uzadığı yolunda görüşler yayılıyor. Savunma Bakanı bu görüşü körükleyen açıklamalarda bulunuyor. Dışişleri Bakanlığı bunun böyle olmadığını açıklamakla birlikte, ne olacağını bir sır gibi saklamaya kalkıyor. "Uzadı mı, uzamadı mı?", konu bu kez de böyle tartışılsın isteniyor.

Halbuki SİA'nın ilgili 7. maddesi hiçbir yoruma yer bırakmayacak şekilde açıktır. Herşey olup bitmemiş, henüz anlaşma otomatik olarak uzamamıştır. Hükümet görüşmelerin resmi başlangıç tarihi olarak 27 Eylül 1985 tarihini açıkladı. Buna göre, 3 ay dolmadan, yani 27 Aralık 1985 tarihine kadar herşey bitmiş sayılmaz. 27 Aralık günü, Türkiye'nin elinde, ABD'nin anlaşma hükümlerine uymadığını belirten bir bildirimle, 30 gün içinde anlaşmayı feshetme fırsatı hâlâ vardır. Bu fırsat kullanılmalıdır.

Anlaşmanın oldu bittiyle uzatılarak, ABD'nin yeni dayatmalarının sessizce kabul edilmesine izin verilmemelidir. Henüz zaman varken, SİA'nın beş yıllık uygulamasının Türkiye aleyhine sonuçlar doğurduğunda birleşen herkes, önce SİA'nın feshedilmesi ve böylece otomatik olarak uzatılması yolunun kapatılması için sesini yükseltmelidir.

TKP, Türkiye'nin bugünü ve geleceği, ulusal egemenlik hakları konusunda kaygı duyan herkese, her politik parti ve akıma, her yurttaşa bir kez daha sesleniyor. Türkiye Cumhuriyeti SİA ile doğmadı. Türkiye'nin SİA'ya ihtiyacı yoktur. SİA iptal edilmelidir!

Diktatörlüğün duvarlarında çatlaklar

● **Ayşe ÇİMEN**

Askersel diktatörlük, il il sıkıyönetimleri kaldırarak, üzerindeki askersel üniformayı çıkarırken, üniformasız diktatörlüğün kurumları pekiştiriliyor. Valilere, polise olağanüstü yetkiler tanındı. Fabrikalarda, şirketlerde, 386 kurum ve kuruluşta 26 bin 360 kişinin görevlendirildiği Özel Güvenlik Teşkilatı kuruldu. Doğu ve Güneydoğu bölgelerinde, polis ve jandarmanın yanısıra en modern silahlarla donatılmış, "korucu" adı altında 7 bin kişi, Kürt halkını bölmek, baskı altında tutmak için özel olarak görevlendirildi.

İşçi hareketine, komünistlere ve öteki sol güçlere karşı, polisin içinde MİT'e bağlı "Terörle Mücadele ve Harekat Dairesi Başkanlığı" adı altında yeni bir baskı örgütü oluşturuldu. Yine polis örgütü içinde "Özel Harekat Grupları" adı altında vurucu timlerin kurulacağı ve bu timlerin Doğu Anadolu'da 10 ilde görev yapacakları açıklandı. İçişleri Bakanı Yıldırım Akbulut, yaptıkları "Güvenlik" soruşturmalarıyla, yani yurttaşların fişlenmesiyle ilgili 190 binden fazla dosyanın açıldığını resmen açıkladı. Aslında güvenlik soruşturması adı altında fişlenen yurttaşların sayısı yüzbinlercedir.

Öte yandan, sanatçıların türküleri bile yargılanıyor, geçmiş yıllarda gösterilen ilerici filmlerden ötürü TRT çalışanları baskı altına alınıyor, yasal muhalefet partilerinin toplantıları kare kare resimlerle fişleniyor. Birkaç ilçede yapılan yerel seçimlerde bile daha şimdiden halkın nasıl baskı altına alındığı, tehdit edildiği görüldü. Diktatörlüğün sırtındaki demokrasi şalı öylesine iğretidir ki, Özal hükümetinin sivil giysileri, altındaki apoletleri gizleyemiyor.

Diktatörlüğün adım adım demokrasiye geçmeyeceği ne kadar kesinse, yıllardır adım adım ilerleyen demokrasi güçlerinin diktatörlüğün duvarında çatlaklar açtığı da o kadar kesindir. Halkın hiçbir sorununu çözemeyen, tam tersine daha da ağırlaştıran diktatörlük rejimi zayıf olduğu içindir ki, kurduğu koskoca baskı mekanizmasına rağmen, işçilerin grevlerini engelleyemiyor, köylü örgütlerinin sesini kısamıyor, demokrat aydın hareketini durduramıyor. Demokrasi için görüş ve istemlerini bir dilekçeyle açıklayan 1500 aydının hareketinden sonra, şimdi de Türk Tabibler Birliği "idam cezaları durdurulsun" diyen bir mektubu TBMM'ne, Hükümete, Cumhur-

Arkası 10. sayfada

Tablonun gösterdikleri

Son haftalarda sağlık, sosyal ve eğitim alanlarında gazetelerde çıkan haberlerden bazıları şöyle:

"Günde 500 çocuk aşısızlıktan ve cehaletten ölüyor", "İlaca 13. zam", "Veremli hasta sayısı son iki yılda iki kattan fazla arttı", "Hemşire ve ebe açığı 75 bin".

"Konut açığı 1,5 milyon", "İzmir'de nüfusun yüzde 60'ı gecekondularda yaşıyor".

"Öğrenim çağında 6 milyon 681 bin çocuk okuyamıyor", "İlk ve orta dereceli okullarda öğretmen açığı 38 bin 536".

Tüm bu acı gerçekler ortada iken meclise sunulan 1986 yılı bütçesinde sağlık, sosyal ve eğitim alanlarının tümüne bütçenin yüzde 11,4'ü ayrılmış durumda. Bu büyük bir sorumsuzluk örneğidir. Bu alanlara ayrılan pay 1980 öncesinde de yetersizdi. Ancak o yıllarda bile bu oran yaklaşık yüzde 16 idi. 1980'den bu yana sosyal harcamalar sürekli kısıldı ve 1985, 1986 bütçelerinde en düşük düzeye indirildi.

Sosyal alanlardaki olanaklar emekçi halk için yaşamsal önemi olan dayanaklardır. 24 Ocak politikası sonucu işçi ücret artışları enflasyonun çok altında tutulurken, yeni vergi yasalarıyla bütçenin yükünün çoğu ücretlilerin, dar gelirlilerin üzerine yıkılırken bir yandan da sosyal harcamalara, eğitime ayrılan pay azaltılarak emekçi halka bir darbe daha indiriliyor.

Böylece 24 Ocak politikasının acı sonuçları son yıllarda daha keskin bir şekilde kendisini hissettiriyor ve bu sorumsuz gidişle önümüzdeki yılların daha da kötü olacağı kolayca görülüyor. Sosyal harcamalar böylesine azaltılırken silahlanma ve borç ödemelerine bütçenin yaklaşık yüzde 50'si ayrılıyor. 1981 yılında bile bu oran yüzde 23,2 idi.

Tablo yeterince açık. Halkın boğazından kesilenler artan oranda silahlanmaya ve yine çoğu silah tekellerine giden dış borç ödemelerine ayrılıyor. Emekçi halkın durumu kötüleşirken, silah tüccarları, işbirlikçi holdingler, rüşvetçi generaller vurgunlar vuruyorlar.